

مهالتي مجله تشييره (لوي تنگ)

اسلامي لارښوونه

اسلامي لارښوونه

۱۳۸۹ هـ ش دحمل میاشت/ربیع الثانی ۱۴۳۱ هـ ق کال

Taleem-ul-islam@hotmail.com

۰۷۸۶۷۸۶۴۳۴

داعلاناتولپاره

۰۷۰۷۰۰۵۷۵۷ په خپرونو کي دکيون لپاره

۰۷۰۳۰۵۰۷۰۰ دعمومي معلوماتولپاره

تعليم الاسلام ولسي راډيو
FM ۹۴.۶۰

تعليم الاسلام ولسي راډيو
94.60fm کندهار

Email:Fm94.60@gmail.com

دمکي معظي اړوند معلومات په (۱۹) صفحه کي مه هيروي

سرچينه: <http://www.taleemulislam-radio.com/>

اسلامي لارښوونه

تعليمي ، اصلاحي او خپلواکه مهالني مجله

د تعليم الاسلام ولسي راډيو ادارې لخوا

لومړۍ کال لومړۍ ګڼه د ۱۳۸۹ هـ ش د حمل (وري مياشت) چې ۱۴۲۱ هـ ق دربيع الثاني د مياشتې سره سمون خوري

شمېره سرليک ليکوال ژباړن مخ

دامتياز څښتن او مسؤل مدير:
شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي

کتبلاوي

- مولوي عبدالهادي حماد
- مولوي نور احمد صاحب
- قاري مطيع الله ذهين
- مولوي اختر محمد صاحب
- استاذ فريد الله احمدزي

کمپيوټري چاري : محمد نبي سلطاني
ډيزاينر : سمع الله عزيز

د لاسته راوړلو پتي

۱. ميرويس قرطاسيه پلورنځي هرات بازار کندهار
۲. افغان کتاب پلورنځي احمد شاهي مارکيټ کندهار
۳. کابل کتاب پلورنځي ارب بازار کندهار
۴. غرغبت کتاب پلورنځي خوست
۵. عبدالمجيد مومند کتاب پلورنځي مخابرات څلور لاري خالد ميلمستون ته نژدې جلال اباد
۶. علامه حبيبي کتاب پلورنځي مخابرات څلور لاري کابل

د يوې ګڼې بيه 25 بنځه ويشت افغاني

- ۱: سرليکنه.....شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي..... ۱
- ۲: ټولنيز نظام ته اړتيا.....استاذ فريد الله احمدزي..... ۳
- ۳: درسول الله ﷺ تعليمي تګ لاره.....قاري مطيع الله ذهين..... ۵
- ۴: په اسلام کي د یتيم حق ته درناوی.....مولوي سيد احمد صابر..... 7
- ۵: د داعي (بلونکي) پېژندنه.....مولوي اختر محمد صاحب..... 8
- ۶: اسلام او زموږ دنده.....اسد الله بشارت..... 10
- ۷: د حضرت علي کرم الله وجهه مزار... ..مولوي محمد عمر خطابي..... ۱1
- ۸: دنوروز لمانځل.....مولوي عبدالهادي حماد..... ۱3
- ۹: په پښتو ژبه تفسيرونه او ترجمې.....سيد محبوب شاه ساجد..... ۱6
- ۱۰: د بيت الله الحرام اوسنۍ بڼه.....نوید احمد..... 19
- ۱۱: ستاسو پوښتنې او دهغوی جوابونه: شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي ۲0
- ۱۲: د تعليم الاسلام ولسي راډيو دخپرونو په هکله معلومات..... ۲5

پته: د تعليم الاسلام ولسي راډيو داستوډيم جنوب لوېديځ طرفته ، شپږمه ناحيه کندهار افغانستان.

اړيکي:	ژوندي خپروني	معلومات	اعلانات
۰۷۰۷۰۰۵۷۵۷	۰۷۰۳۰۵۰۷۰۰	۰۷۸۶۷۸۶۴۳۴	

سرچينه: <http://www.taleemulislam-radio.com>

د تعليم الاسلام ولسي راډيو سهارني او ماښامني خپروني					
(ساعتونه)	شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه شنبه	چهار شنبه
6:30:AM	ورځني وظیفه	ورځني وظیفه	ورځني وظیفه	ورځني وظیفه	ورځني وظیفه
7:00:AM	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير
8:00:AM	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث
9:00:AM	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات
10:00:AM	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه	د هر کور مدرسه
12:۳0:PM	دلمونځو وختونه	دلمونځو وختونه	دلمونځو وختونه	دلمونځو وختونه	دلمونځو وختونه
2:00:PM	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز	د منبر آواز
3:00:PM	علمي مباحثې	علمي مباحثې	علمي مباحثې	علمي مباحثې	علمي مباحثې
4:00 PM	د اورېدونکو سره ليده کاته	د اورېدونکو سره ليده کاته	د اورېدونکو سره ليده کاته	د اورېدونکو سره ليده کاته	د اورېدونکو سره ليده کاته
د مازديگر او ماښام تر مينځ	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري	نبوي ملغلري
د ماښام تر لمانځه وروسته	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات	فقهې معلومات
د ماخستن تر آذان وروسته	منتخب احاديث	منتخب احاديث	منتخب احاديث	منتخب احاديث	منتخب احاديث
8:۳۰:PM	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير	ترجمه او تفسير
9:۳۰:PM	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث	نبوي احاديث
د تعليم الاسلام ولسي راډيو د پنجشنبې د ورځې خپروني					
6:30:AM	مختلف قراءتونه				
7:۰0:AM	اصلاحي بيان				
8:00:AM	شرعي پوښتني او د هغوی جوابونه				
9:00:AM	اصلاحي عام پيغامونه (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
11:AM	ستاسو نظر او استدلال (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
2:00:PM	نبوي سيرت				
3:00:PM	زه ولي مسلمان سوم؟				
4:00 PM	نبوي ملغلري				
د مازديگر او ماښام تر منځ	پيام منبر په دري ژبه				
د ماښام او ماخستن تر منځ	د علم په سيالي کې د جايزو گټونکي (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
8:۳۰:PM	دار القراء (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
9:۴۵:PM	شرعي پوښتني او د هغوی جوابونه				
د تعليم الاسلام ولسي راډيو د جمعې د ورځې خپروني					
6:30:AM	مختلف قراءتونه				
7:00:AM	زه ولي مسلمان سوم				
8:00:AM	شرعي پوښتني او د هغوی جوابونه				
9:00:AM	اصلاحي عام پيغامونه (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
11:AM	د ليکونو ډالۍ				
2:00:PM	نبوي سيرت				
3:00:PM	اصلاحي بيان				
4:00 PM	نبوي ملغلري				
د مازديگر او ماښام تر منځ	پيام منبر په دري ژبه				
د ماښام او ماخستن تر منځ	تنکي فکرونه (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
8:۳۰:PM	ستاسو نظر او استدلال (د تليفون پر کرښه په ژوندي بڼه)				
9:۴۵:PM	شرعي پوښتني او د هغوی جوابونه				

سر ليکنه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ستاسو د گچون په هيله

الحمد لله وكفى والصلوة والسلام على نبيه المصطفى وعلى اله وصحبه الذين تمسكوا بالعروة الوثقى وبعد!

دېر د شکر ځای دی چې د تعلیم الاسلام ولسي راډیو اداره و توانېده چې د اسلامي ميډيا (رسنۍ) په ډگر کې یو گام بل هم پورته کړ ، او د اسلامي معلوماتو دخپراوي په موخه د (اسلامي لارښوونه) په نامه مهالتي مجله نشر ته وسپاري ، همدا مجله چې ستاسو په لاس کې ده ددې مهالتي مجلې لومړنۍ گڼه ده . لکه څه ډول چې د انبياؤ عليه السلام مقام او منزلت تر نورو انسانانو ډېر لوړ دی ، همدا ډول هغه دنده تر نورو دندو عالي او لوړه گڼل کېږي کومه چې رسولان او نبیان عليه السلام د هغه لپاره رالېږل سوي دي . د رسولانو د بعثت (لېږدونې) اساسي اوبنستيزه وظيفه او مسؤليت دا و چې د الله جل جلاله و عبادت او بندگۍ ته نور انسانان دعوت کړي او هغوی ته د الله جل جلاله د عبادت طريقه وښيي . محمد صلی الله علیه و آله خاتم النبيين دی ، تر ده صلی الله علیه و آله وروسته بل هېڅ رسول او نبي نه مبعوث کېږي د دين د ابلاغ چې کومه دنده د مخکنيو امتونو د انبياؤ عليه السلام پر ذمه وه هغه دنده او مسؤليت د محمدي امت و افرادو ته سپارل سوی دی يعني ددې امت د افرادو دا مسؤليت دی چې د الله جل جلاله دين به ونورو انسانانو ته رسوي ځکه رسول الله صلی الله علیه و آله و خپلو اصحابو کرامو رضي الله عنهم ته حکم کړی دی چې د دين په مورد کې چې لږ او ډېر معلومات زما څخه در ته حاصل سي ، هغه تر نورو ورسوي ، همدا حکم د امت و ټولو کسانو ته دی ځکه رسول الله صلی الله علیه و آله فرمايي : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ﴿رواه البخاري﴾ ژباړه : تاسو زما څخه که څه هم یو ایت وي ، ونورو ته ورسوي . بل داچې د اسلام د مقدس دين حفاظت او ساتنه یو و بل ته د ديني احکامو او معلوماتو په رسولو کېږي ، که مسلمانان په دې کار کې معاذالله پاته راسي او کوم د دين پوهه او معلومات چې د یو چا سره وي هغه تر نورو و نه رسوي يعني ونورو ته یې ونه ښيي نو دا د دين پوهه او معلومات د هغوی په سینو کې په خاورو کې ورسره لاندې کېږي او په دې ډول به د وخت په تېرېدو سره د جهالت تياره ورځ په ورځ خپرېږي ، راتلونکي نسلونه به د اسلامي عقایدو ، شرعي احکامو او نبوي اخلاقو څخه ناخبره پاته کېږي او د دين زياته برخه به ضائع او له منځ څخه شي . د اسلام د مقدس دين د احکامو رسوني او ابلاغ ته باید په ځانگړي ډول په نن عصر کې زياته توجه او پام واړول سي ځکه د کفرې عقایدو او تهذيبيونو د اشاعت او خپرولو هلو ځلو ډېر شدت اخیستی دی د نن عصر د ابلاغ او رسنيو ډول ، ډول مخته تللي وسائل - کوم چې د نړۍ د گوټ گوټ څخه د تصویر ، اواز اولیکني په ښکلو ښکلو رنگونو او شکلونو کې و هر ملک ، هر ښار ، هر کلي ، هر کور او هر فرد ته پیغامونه رسوي د ميډيا دا مخته تللي هر ډول وسائل د کفرې عقایدو ، کفرې تهذيب او وړانونکو افکارو د نشرولو لپاره په ډېره ځيرکتيا او ماهرانه ډولونو کار اخیستل کېږي . همدا ميډيا او رسنۍ و طاغوتي قوتونو ته د کفر د تيارې د خپرولو لپاره تر ټولو مهمه او مؤثره وسيله ده نو ځکه کفرې نړۍ ميډيا ته تر هر شي زيات پام اړولی دی او په دې ډگر کې تر حد تېر لگښتونه کوي او بې شمېره وگړي یې په کښي استخدام کړي دي . په تأسف سره باید ووايو چې د طاغوتي ميډيا د طوفان د مخنيوي لپاره چې څه لازم او پکار دي او د مسلمانانو ايماني ، شرعي او اخلاقي وجيبه او مسؤليت دی هغه د پام څخه غورځول سوی دی ، د نن عصر د ميډيا د پر مخ تللو وسائلو څخه په ډېر لږ مقدار د اسلامي معلوماتو او ديني احکامو د ابلاغ او رسوني کار اخیستل کېږي . په معاصر وخت کې طاغوتي ميډيا په پوره زور سره د وړانونکي طوفان په څېر د اسلام د مقدس دين د عقيدې ، احکامو او اخلاقو ښکلي ماني ړنگوي او په ځانگړي ډول د ځواني طبقې پر ذهنونو او فکرونو باندې د کفرې تهذيب او فاسدو عقایدو توري پر دې غوړوي او د اسلام په هکله ډېر بد انځور او تصویر په ذهنونو کې ورننقش کوي نو په داسي حساسو شېبو کې پر علماؤ

کرامو ، داسلامي فکر په روڼ اندو او عامه مسلمانانو باندې لازمه ده چې نور ځانونه بې مسؤليتته و نه گڼي او نه په لږ څه بسنه وکړي بلکې د طاغوتي ميډيا د يرغل په وړاندې د همت ليڅي را ونغاړي ، نه سترېدونکي هلي ځلي وکړي د ژبي او قلم د عظيمو نعمتونو څخه کار واخلي ، د حق په بيان مزین ښکلي اوازونه د صوتي او برغيرو وساتلو د لاري تر هر کور او هر فرد پوري ورسوي او هم د قلم د عظيم نعمت څخه په ليکنيز ډگر کې کار واخلي يعني مجلې او اخباري ميډيا په حقايقو مزین او ښکلي کړي او دغه مضامين تر لوستونکو پوري ورسوي . خو د همدې لاري د مسلمان ولس د ټولو افرادو يعني نارينوو ، ښځو ، ځوانانو او کوچنيانو ذهنونه په اسلامي معلوماتو منور او روښانه کړي ، عام او خاص ټول وگړي په اسلامي معتقداتو ، شرعي احکامو او نبوي سپېڅلو اخلاقو خبر کړي . همدا مجله يعني اسلامي لارښوونه او هم د تعليم الاسلام ولسي راډيو د همدغو مسؤليتونو د پوره کولو په موخه پرانستل سوي دي خو علماء کرام او اسلامي مفکرين خپل د حق اوازونه او ليکلي اسلامي اصلاحي علمي مضامين د همدې لاري تر نورو ورسوي . د اسلامي لارښووني مجلې د کاميابۍ هيله به هلته نوره پياوړې سي چې ليکوالان که علماء کرام وي او که اسلامي مفکرين وي د همکارۍ لاسونه د الهي حکم په اساس را اوږده کړي لکه چې څښتن تعالی فرمايي: **وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ آلِيهِمُ وَالْتَفَقُوا** وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾ (سورة المائدة الاية ٢) ژباړه : او تاسو په ښوو کارونو او د گناه څخه په ځان ساتنه کې يو د بل ملاتړ او مرسته کوئ او په گناه او تېري کې يو د بل کومک مه کوئ ځکه چې يقيناً د الله ﷻ عذابونه ډېر سخت دي . د طاغوتي ميډيا د شاته تمبولو لپاره په ژبه او قلم د اسلامي ميډيا ملاتړ او کومک د هر عالم او د هر اسلامي مفکر ليکوال فريضة او وجيبه ده . الله ﷻ دي هر عالم او ليکوال ته توفيق ورکړي خو د عزيمت په موټي د حکمت په چالونو د رسنيو د مبارزې په عام ډگر کې باطل پر گونډو ، نسکور او ملايي څخه مخه کړي او په ځانگړي ډول د اسلامي لارښووني مجلې ادارې ته د عامه پوهاوي ، د ټولني د اصلاح او سعادت د پاره علمي ښکلي ملغلري چې د نشر په وړښمينو تارونو کې په متناسب ډول اوډل سوي وي اهداء او ډالۍ کړي خو د همدې مجلې د لاري و عامه مسلمانانو ته تقدیم او وړاندې سي . عامه مسلمانان هم د طاغوتي او کفري ميډيا په شاته تمبولو کې بې مسؤليتته نه دي او نه بايد د حق او باطل د ميډيا د مبارزې د ډگر څخه پر شا او په تېښته سي بلکې د خپل توان په اندازه د اسلام د مبين دين د تعليماتو او ارزښتونو د خپراوي په موخه اسلامي ميډيا د اقتصاد له اړخه پياوړي او تقويه کړي . ښايي دلته هر لوستونکي ته يوه پوښتنه پيدا سي هغه دا چې : زه د ځوني افغانيو په مصرف کولو کولای سم اسلامي ميډيا تقويه او پياوړي کړم خو زه هم د هغو مبارزو کسانو په ډله کې وشمېرل سم چې هغوی د کفري ميډيا په وړاندې خپل مالونه سپر کوي او د اسلام د مقدس دين د سپېڅلو عقايدو ، اخلاقو او ارزښتونو څخه دفاع او ساتنه کوي ؟ ددې پوښتنې په ځواب کې ويلای سو چې د اسلامي ميډيا په جمله کې يوه همدا د اسلامي لارښووني مجله ده چې د لومړي ځل د پاره يې د طاغوتي ميډيا په وړاندې لومړنۍ گڼه نشر ته سپارل کيږي نو د اسلامي لارښووني مجلې د هري گڼې په رانيولو به ان شاء الله تاسو هم د اسلامي ميډيا د ملاتړ و په جمله کې شمېرل کيږئ . که تاسو د اسلامي لارښووني مجلې هره خپريدونکې گڼه په دې نيت رانيسي چې د همدې مجلې اداره د اقتصادي پلوه وکولای سي بله گڼه پسي چاپ او خپره کړي نو ښکاره خبره ده چې د اسلامي لارښووني مجلې چاپ کونکي همدا تاسو ياست همدا مجله ستاسو په پيسو چاپ او بيا نشر ته سپارل کيږي او دا مبلغ چې تاسو اسلامي لارښوونه مجله په چاپ کوي نه زرگوني دي او نه سل گوني دي بلکې چې بيخي ډېري سي نو د مياشتې به ډېرش افغانۍ سي يا په بل عبارت مونږ ويلای سو چې که په هره تجارخانه ، دوکان او دفتر کې د ورځي يوه يوه افغانۍ پس انداز کيږي او بيا د مياشتې په پوره کېدو سره په همدا ډېرشو افغانيو د اسلامي لارښووني مجله رانيول کيږي نو تاسو باور وکړئ چې په همدا ډول معقولي تگ لاري او صحيح نيت به تاسو د اسلامي ميډيا په خپرولو کې ډېره لويه ونډه لرلې وي .

ستاسو د سعادت او کاميابۍ په هيله و السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

مولوي محمد عمر خطابي

ټولنيز نظام ته اړتيا

ليکوال : استاد فريد الله احمدزی

الله ﷻ انسان يو داسي مخلوق پيدا کړی چې په خټه او طبعي ډول ټولنيز او اجتماعي دى چې بې له ټولني او خپلو هم نوعو څخه يې د ژوندون انساني غوښتنې نه پوره کيږي لکه چې ارسطو او د سياست او اجتماع پوهني نور علماء پدې اړوند وايي: «الإنسان مدني بالطبع» يعنې انسان په طبعي ډول ښاري او ټولنيز زېږېدلی دى. اسلامي سياست او همدارنگه ابن تيمية رحمه الله عليه په خپل کتاب (الحسبه) کي ليکي: (وکل بني آدم لا تتم مصلحتهم لا في الدنيا ولا في الآخرة إلا بالاجتماع والتعاون والتناصر، فالنعاون على جلب منافعهم، والتناصر لدفع مضارهم، ولهذا يقال: الإنسان مدني بالطبع) يعنې د انسانانو د نويو او اخروي گټې او مصالح به تر هغو پوره او تکميل نشي ترڅو دوى سره يوځاي په ټولنه کي گډ ژوند غوره نکړي چې د منافعو په لاس ته راوړنه کي له يوبل سره مرسته او د ضررونو په شا کيدنه کي د يوبل ملاتړ ونکړي، همدا وجه ده چې وايي: انسان په طبعي ډول ښاري او ټولنيز دى. (أن الاجتماع الانساني ضروري ويعبر الحكماء عن هذا بقولهم الانسان مدني بالطبع أي لا بدله من الاجتماع الذي هو المدينة) يعنې د انسان د ژوند د تېروني لپاره د ټولني او ټولنيز ژوند شتون اړين دى چې د دې اړتيا څخه پوهانو په دې کليمو تعبير کړي: انسان په طبعي ډول ښاري او ټولنيز دى. ابن خلدون رحمه الله عليه ليکني ته دوام ورکوي او دا ضرورت داسي تحليلوي: الله ﷻ انسان داسي يو مخلوق پيدا کړی چې د غذا پرته ژوند نه سي تېرولای، د همدې فطرتي غوښتنې باعث دى چې د خپلي روزي لپاره په فطرتي ډول زيار باسي او د همدې فطرتي غوښتنې د پوره کېدنې لپاره ده ته قدرت او استعداد هم وربخښل سوی دى خو د يوتن زيار په دې ډگر کي مؤثر ندی د مثال په ډول که د انسان د يوې ورځې د غذا لپاره يو خوراک غنم فرض کړو دا غذا بې له ميچن کېدو، لندېدو او پخېدو څخه پرته نه برابريږي دغه درې واړه کارونه همکاري او خاصو الاتو ته ضرورت لري چې دغه مختلف الات هر يو بېل تن ته اړتيا لري چې داهنگر، نجار او نانواي څخه عبارت دي دا چې يوه دانه غنم انسان خوري دا هم په لاس ته راوړنه کي ډېرو کارونو ته اړتيا لري چې عبارت دي له

کرلو، ريبلو غوبل چې دانې له وږي راباسي چې دا درې واړه کاره بيا په تکميلېدو کي مختلفو الاتو يعنې ميچن، لورا او څپر ته اړتيا لري او دغه گن الات بيا گڼو کسبونو ته اړتيا لري، او دا محال نا ممکنه ده چې پدې مجال کي دي د يوه کس زيار کافي وي بلکي پدې اړوند دده د جنس ډېرو بچيانو ته ضرورت دى همدا رنگه هر يو د انسانانو څخه د ځان دفاع ته د نورو همجنسو دفاع ته ضرورت لري ځکه کله چې الله ﷻ ټول حيوانات پيدا کړل بيا يې په هر يو ددې حيواناتو کي په کافي اندازه له انسانانو څخه زيات قوت او توانايي پيدا کړه د مثال په ډول د آس قوت له انسان څخه ډېر دى همدا رنگه د خره، غوايي، زمري او فيل توان په څو چنده له انسان څخه زيات دى. کله چې د تجاوز خاصه په حيواناتو کي په طبعي ډول موجوده وه الله ﷻ هري نوعي ددې حيواناتو څخه د ځان د دفاع په خاطر ځانگړې عضوه ورکړه چې په هغې سره د تجاوز مخه ونيسي مگر انسان ته يې د دغې عضوي په ځاي عقل او لاس ورکړ چې په لاس د فکر په برکت سامان الات جوړ کړي د هغو ښکر لرونکو حيواناتو د ښکر پر ځاي د ليندې او غشو کمال، د څيرونکو حيواناتو او مرغانو د د اړو او منگولو پر ځاي د توري کمال ورکړ سو دا چې د يوتن د انسانانو توان او قدرت د حيواناتو د توان سره ندي برابر بالخصوص له څيرونکو حيواناتو سره انسان د دې حيواناتو له دفاع څخه په يوازي ډول عاجز دى او د يوتن توانايي د اسلحو او سامان جوړولو کي هم کافي نده پدې اړوند د ټولني د ټولو افرادو وسهم ضروري دى، که په ټولنيز ژوند کي دغه گډه همکاري موجوده نشي نه به قدرت نه به د ژوند وړ غذا او نه به د ځان د دفاع لپاره سلاح پيدا کړي نو په دې سره به د څيرونکو خوراک او د نورو مصيبتونو ښکار شي او انساني نوعه به د ژوند له ساحي څخه له منځه لاړ شي، کله چې د ټولني د افرادو وگډو مرستو انسان ته د خوراک قوت او د ځان د دفاع لپاره سلاح او وسايل تر لاسه کړه نو په دې سره د انسان د ژوند د بقاء او ساتنې او د ځمکي د تعمير غوښتنه تکميل شوه. ابونصر فارابي رحمه الله عليه فرمايي د حيواناتو ځيني ډولونه هميشه يو د بل څخه ليري اوسپيري لکه ډېر بحري حيوانات او ځيني حيوانات يواځې د پيدا کېدو په وخت کي جدا وي ليکن پاتې ژوند يې ټول يوځاي او اجتماعي وي، ځيني نور حيوانات د عمر اکثره وخت سره يوځاي تېروي لکه ميږيان د شهدو مچۍ او هغه مرغان چې د سيلونو او ټوليو په څېر گرځي. اسلامي سياست. د انسان د کلمې

پړاويې طبي کړې دئ اود همدې ټولنيز ګډ ژوند له برکته يې ستر تمدونونه د ځمکې په سر تر شا پرايښي دي او د افرادو ټولي فطرتي غوښتنې د ټولني له ټولنيز ژوند له منځه تر لاسه کيږي او بي له ټولنيز ژوند انساني ضروريات نه پوره کيږي هغه به حيواني شکل ته اوږي او ژر به له منځه ځي نو ځکه يې اسلامي دين پيروانو ته د ټولنيز ژوند په سياسي بهير کي د تل لپاره په پاتې کېدو او له هغه څخه د وتلو نه شديد منع کړې دئ: «عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. صحیح مسلم» د حديث شريف معنی: چا چي د امير له اطاعت څخه لاس واخيست او د مسلمانانو له ټولي څخه جلا شو، اوبيا مړشي نو مړينه يې د جاهليت په ډول مړينه ده.

د لغوي څېړني تر عنوان لاندي ليکي: «والانسان من الانواع التي لا يمكن ان يتم لها الضروري من امورها و لا تنال الافضل من احوالها الا باجماع جماعات» يعني انسان د حيواناتو له منځه له هغي جملې څخه دئ چي بي له ټولني او ټولنيز ژوند پرته يې د دنيا ضروري کارونه نه تکميل کيږي. الله ﷻ خپل رسولان ټولنو ته د اصلاح لپاره استولي دي چي د ټولني د افرادو څخه د نفرت او د فطرت خلاف کارونه او عقايد لري کړي او پرځاي يې د اخوت، ميني او محبت روحيه راژوندي کړي او ترڅو چي په ټولنو کي د اصلاح امکان موجود و الله ﷻ هغوی ته د ټولنو څخه د وتلو اجازه ورنه کړه. په ټولنه کي پاتې کېدنه لازمي ده او د ټولني څخه وتل جائز عمل نه دئ آن تردې چي د عبادت په نيت ټولنه پرېښودل او په يوه ګوښه ځای کي ژوند اختيارول هم رهبانيت دئ او رهبانيت په اسلام کي نشته ځکه الله ﷻ فرمايي: «وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا» (الحديد - ۲۷). ترجمه: او رهبانيت يعني دخلگو څخه: ګوښه کيدل او په عبادت کي نهايي محنت او رياضت ګالل د دئ د خپلو ځانونو څخه اختيار کړئ و مونږ رهبانيت پرض کړئ نه و خولیکن د دئ د الله ﷻ د رضا د لاس ته راوړني لپاره غوره کړ او د هغه صحيح مراعت يې ونه ساته. ټولنيز ژوند د زيات ضرورت له امله دئ ځکه د اسلامي امت علماؤ و د نورو انسانانو سره ګډ ژوند لازم بللی دئ. اود تنها ژوند کولو اجازه يې تر هغي پوري چي امکان د اصلاح موجوده وي نده ورکړې. همدا ډول په اسلام کي د مسلمانانو يو پر بل باندي د زياتو حقوقو شتون د ټولنيز ګډ ژوند غوښتنه کوي. په آخره کي په خلاصه ډول بايد ووايو چي انساني واقعيت يې هم تائيدوي هغه دا دئ چي انسان په دې ټولنه کي زېږېدلی دئ، په دې ټولنه کي را لوی شوي او د همدې ټولني له منځه د مشترک تعامل څخه دنیکمرغی او د پر مختګ

ورځني ذکر

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
وَمَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ خَطُتْ
خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ (مسلم)

رسول الله ﷺ فرمايلي دي: ... او که څوک
په ورځ کي سل ځلي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَيَحْمَدُهُ
ووايي نو دهغه گناهونه به په ورژول سي که څه
هم بي گناهونه د درياب د ځګونو په شان زيات
وي

علم زده کړئ نورو ته يې ورسوئ

کوم عالم چي علمي کتبه يې چاته نه رسيږي د پټي او د ورکي خزاني په څېر دى ، هغه عالم دي محکمې ته
راکش کول سي چي کتبه يې چاته نه رسيږي . «علامه سيد جمال الدين افغاني»

د رسول الله ﷺ تعليمي تگلاره

ليکوال: قاري مطيع الله ذهين

درنو لوستونکو! تعليم د يوې ټولني اساسي رکن دئ او په مټکه کي د خلافت د پاته کېدولپاره شرط هم دئ. ځکه دا امکان نه لري چې، الله ﷻ دې ويوه جاهل قوم ته چې د علم د کاروان څخه پاته وي د مټکي د خلافت چاري وسپاري دلار وښاتتيا په موخه ويلاي سو چې ښوونه اوروزنه دانساني تاريخ په اوږدوکي تل دالهي رسالت اوپيغام يوه برخه گرځيدلې ده همدا وجه ده چې دالهي لارښوونولومړی پيل د تعليم اوروزني سره يوځاي سوی دئ لکه چې الله ﷻ فرمايي: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ط.....سورة العلق، آيت ۱﴾ ژباړه: (اې پيغمبره!) د خپل هغه رب په نامه (قرآن) ولوله چې (مخلوق) يې پيدا کړی دئ. اوبل سورة د قلم د پيغام سره نازل سوئ دئ لکه چې الله ﷻ فرمايلي دي:

﴿بِأَنزَالِ الْوَحْيِ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿۱﴾ سورة ق، آيت ۱﴾ ژباړه: په قلم باندې قسم دئ اوپه هغه څه چې پرشتې يې ليکي. ددې سره دوحيو يو بل پيغام دښووني اوروزني هدف په گوته کولو لپاره نازل سوئ دئ: ﴿وَرَبُّكَ فَكَبُوتُ . سورة المدثر- آيت ۳﴾ ژباړه: او دخپل رب لويي بيان کړه. دوحيو دا درې واړه پيغامونه د تعليمي خوځښت آغاز او پيل و چې، هدف يې علم دواکمن ذات په نامه لوستل اود همدې واکمن ذات د عظمت اولويي اعلان ونوځکه دالله اکبر کوچنی جملې د قريشوپه لويانو کي لږه راوستل که د قرآن ولوري ته نظر واچوو هلته دعلم دزده کړي لپاره پوره هڅونه سوې ده، بې علمي اوجهالت يې ناولتيا او بې لاري نومولې ده په دې اړه الله ﷻ فرمايي: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ط. سورة طه، آيت ۱۱۴﴾ ژباړه: ووايه (دوی ته): ايا هغه کسان چې پوهيږي او هغه کسان چې نه پوهيږي برابر دي؟ يعني کله هم برابر نه دي. علم هغه شي چې الله ﷻ خپل استازي رسول اکرم ﷺ ته دهغه دزيادت غوښتلوامر کړی دئ لکه چې، فرمايي: ﴿قُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ط سورة طه، آيت ۱۱۴﴾ ژباړه: ووايه چې، اې زما پروردگاره! وماته علم راډرکړه. علم د انسان لپاره هغه زيور دئ چې، الله ﷻ يې په وسيله پر نورو مخلوقاتو باندي لوړوالی ورکړيدئ. نو پر همدې بنسټ رسول الله ﷻ همپشه په خپله روزنيزه او تعليمي تگلاره کي دې لوري ته

ډرپيام درلود، چې خپل اصحاب ﷺ د علم په زيور سنگار کړي، د علم او اخلاقي مکارم د حاصلو لولپاره به يې هڅول، الهي اوامري يې په ډېره ژوره توگه ورته څرگندول، اوپه دې لاره کي يې موږ ته د تعليمي تگلاري خورا ارزښتمن او غني ميراث پر ځای پرې ايښي دئ. ولي نه؟ ستر پيغمبر خو په خپل ژوند کي ټول انسانيت لپاره ژوندي استاذ و او اسلام ته د خلگو د دعوت لپاره تر ټولو ښه ښوونکی او هغه الهي رڼا وه چې، د قيامت تر ورځي پوري به بشري تياره ماحولونه په روښانه وي. پيغمبر ﷺ په خپله اغېزمنه او حيرانونکي تعليمي تگلاري سره وکولاي سواي څو د خپلوصحابه کراموڅخه داسي معلمين جوړکړي چې د نړۍ داستاذانو په حيث ورڅخه کار واخيستل سو. غواړم په دې ځاي کي در رسول الله ﷻ داغېزمني تگلاري څو مهم ټکي رانقل کړم چې په دې حساس وخت کي زموږ تعليم هم ددې تگلاري په مټ اغېزمن تمامسي.

لومړی: خبروتکرار: امام بخاري رحمه الله عليه دانس ﷺ څخه روايت کوي چې کله به رسول الله ﷺ خبري کولې نو خپلي خبري به يې درې ځله تکرارولې تر څو اورېدونکي ورڅخه پوهه اومفهوم تر لاسه کړي دا تگلاره داوړېدونکو لپاره هغه غوره اواسانه طريقه وه چې، کولای يې سواي د مطلب مفهوم په ډېره اسانه توگه تر لاسه کړي نو ځکه به رسول الله ﷺ د خپلي تعليمي تگلاري په درشل کي ودې لوري ته ډر پام کاوه. دوهم: د خبرو کولو په وخت کې سکتته کول. رسول الله ﷺ به په کراره کراره خبري کولې د دې لپاره چې، اورېدونکي يې په خبرو ښه پوه سي تر څو په نقلولو او په فهمولو کي يې د تحريف او تير وتني سره مخامخ نسي د هري جملې په منځ کي به يې بېلوالي راوستی او داوړېدونکو د پوهاوي په برخه کي دومره حريص و چې، ترڅو به يې هغوی ښه نه وه پوه کړي خپلي خبري به يې څو ځله ورسره تکرارولې. دريم: د متلونو اومثالونو څخه کار اخيستل: د مطلبونو په رسولوکي متلونه اومثالونه رغنده ونډه لري ځکه نوپه قرانکريم کي ډېر مثالونه ذکر سوي دي اود دغه لړۍ مطلب په لاندي مبارک آيت کي بيان سوی دئ: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ سورة العنكبوت آية ۳۴﴾ ژباړه: او دغه وږمثالونه موږ د

خلگود پوهولو لپاره بيانوو او په دې باندې هغه څوک پوهيږي چې د پوهې خاوندان وي. نو د دې كبله وينوچي، پيغمبر ﷺ هم دخپلو خبرو په وخت كې دمتلونو او مثالونو څخه ډېر كاراخيستي داځكه چې، دا تگلاره خلگو ته محسوسه او واقعيت ته ډېره نژدې ده. څلورم: د سوال او جواب له روش او طريقي څخه كار اخيستل: داځكه چې دا روش د سوال كونكي او جواب وركونكي ترمنځ قوي ارتباط ټينگوي د جواب وركونكي ذهن جواب ته خلاصوي اود انسان په مغزو كې د ذهني پرمختگ لپاره لېوالتيا منځ ته راوړي، نو په دې اساس رسول الله ﷺ د اصحابو ﷺ د تعليم لپاره په بېلا بېلو ښوونځيو كې، اكثره سوالونه به يې د متوجه كولو لپاره په كار اچول چې موږ يې په يوه بېلگه بسنه كوو. د ابوهريره ﷺ څخه روايت دئ چې رسول الله ﷺ وفرمايل: آيا وتاسو ته يوداسي كار درونه ښيم چې د هغه په سرته رسولو سره خداي ﷻ ستاسو څخه خطاوي محوه كوي اود حسنا تو درجي مو په لوړوي اصحابو ﷺ وويل ولي نه يا رسول الله ﷺ! رسول الله ﷺ وفرمايل د يخنۍ په وخت كې په سمه توگه اودس تازه كول د مسجد ولورې ته ډېر گامونه اخيستل، د يوه لمانځه تر ادا كولو وروسته د بل لمانځه د ادا كولو انتظار كول. دا هغه عملونه دي چې، ستاسو خطاوي له منځه وړي. پنځم: د مناسب وخت څخه گټه پورته كول: ډېر وختونه به راتلل چې، رسول الله ﷺ به دخپلو اصحابو ﷺ د تعليم لپاره ورڅخه گټه اخيستل ځكه چې په مناسب وخت كې پر اورېدونكو خبره ډېره اغېزه كوي. جابرين عبدالله ﷺ وايي: رسول الله ﷺ د اصحابو ﷺ په ملتيا د بازار څخه تېرېدئ چې پرېو مردار سوي لنډ غوږې سپرلي يې سترگي ولگېدې، د غوږو څخه يې ونيوي او پورته يې كړي، بيا يې وفرمايل: آيا دغه سپرلي څوك په يوه درهم اخلي؟ اصحابو ﷺ وويل: يا، موږ يې په هيڅ شي باندې نه اخلو په دې بې ارزښته مردار څخه وگړو؟ پيغمبر ﷺ وفرمايل: آيا دا خوښوئ چې، داستاسو مال سي؟ اصحابو ﷺ وويل: په الله ﷻ قسم كوو كه ژوندۍ هم واي، لابه موږ هغه د غوږو د عيب په سبب نه واي اخيستۍ. پيغمبر ﷺ وفرمايل: قسم په الله ﷻ چې دنيا د الله ﷻ په نزد د دې مردار سوي سپرلي څخه چې ستاسو په وړاندې بې ارزښته دئ هم زيات به بې ارزښته ده. شپږم: پوښتنې ته په پوښتنه سره جواب وركول، كله كله به رسول الله ﷺ هغه پوښتنې ته چې دده مبارك څخه به سوې وه په پوښتنه سره جواب وركاوه، دبيلگې په ډول: د حضرت انس ﷺ

څخه روايت دئ چې يو کوچي د پيغمبر ﷺ څخه پوښتنه وكړه چې اې د الله ﷻ رسوله! قيامت څه وخت دئ؟ رسول الله ﷺ په جواب كې ورته وويل: تاته تعجب كوم د قيامت لپاره دي څه تيارې نيولې ده؟ كوچي ورته وويل: د الله ﷻ اود هغه د رسول ﷺ سره مينه لرم ددې پرته مي بله هيڅ تيارې نه ده نيولې. رسول الله ﷺ ورته وفرمايل: ته به په آخرت كې د هغه چا سره يې چې مينه ورسره لرې. په پورتنې مبارك حديث كې وينوچي، صحرايي د قيامت په باره كې پوښتنه كوي، چې په جواب يې يوازي الله تعالي ﷻ ښه پوهيږي، خو رسول الله ﷺ د بلي پوښتنې په كولو سره د هغه فكر ويوې لوړې مسئلې ته راواړوئ چې، هغه سرې ورته ډېر اړ و، يعنې د هغې ورځې لپاره د صالح عمل لاسته راوړنه چې خلگ په كښي د خداي ﷻ حضور ته ورتلونكي دي. اووم: د تشرېحي وسايلو څخه كار اخيستل: پيغمبر ﷺ به كله كله د خطو او كړنو په رسمولو سره مهمي او اساسي خبرې تشرېح كولې ترڅو مطلب دا وپېژندو و ذهن ته ښه نژدې سي. عبدالله بن مسعود ﷺ روايت كوي چې، رسول الله ﷺ د محكي پرمخ يو مستقيم خط رسم كړ، وروسته يې وفرمايل (داد الله ﷻ لاره ده) وروسته يې بيا دوه خطونه دراسته لوري څخه اودوه د چپه لوري څخه رسم كړل اووې فرمايل: دا د شيطان لاري دي بيا يې پرمستيم خط باندې لاس كېښودئ اودامبارك آيت يې تلاوت كړ. ﴿وَإِنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ط ذَالِكُمْ وَ صَكُّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ سورة الانعام آيت ۱۵۳﴾ ژباړه: اوپشكه دازمالاره ده نېغه نوتاسو پر روان سئ او پر نورو لارو باندې مه ځئ چې، تاسو به دالله ﷻ د لاري څخه بېل كړي دا هغه خبره ده چې الله ﷻ يې تاسو ته توصيه كړې ده چې ښايي تاسو پرهېزگاره و اوسئ. اتم: د لاس اوگوتو په وسيله تمثيل (مثال وركول): رسول الله ﷺ به چې يوه مهمه موضوع بيانول نو د لاس اوگوتو د تمثيل څخه به يې هم كله كار اخيستۍ. ابوموسي اشعري ﷺ روايت كوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: مومنان په خپل منځ كې د يوې ودانۍ حيثيت لري چې يو او بل سره تقويه كوي په دې وخت كې رسول الله ﷺ د خپلو مباركولاسونو گوتي يو په بل كې سره وركړې. نهم: په عملي ډول تعليم وركول: پيغمبر ﷺ د خپلو اصحابو ﷺ د تعليم لپاره ډېر وختونه د عملي تگلارې څخه كار اخيستۍ. يوسړي د رسول الله ﷺ حضور ته راغلي اووې ويل: اې د الله ﷻ رسوله ﷺ! څه ډول اودس

وکړم؟ رسول الله ﷺ امر وکړ چې، داوبويولونښی راوړئ، لوبښی راوړل سو نو يې خپل دواړه لاسونه درې ځلي پرېول او په بشپړ ډول يې اوس وکړ، بيایې وفرمايل: که کوم سړی پر دې باندي کوم شي ورځ يې وکړي او يايې ورڅخه کم کړي تېری او ظلم به يې کړی وي. د علي بن ابي طالب رضی الله عنه څخه روايت دی چې، رسول الله ﷺ ورينښم په خپل راسته لاس کي اوسره زړيې په چپه لاس کي ونيول بيا يې وفرمايل: دا دواړه شيان زما دامت پر نارينو باندي حرام دي. لنډه

داچې، رسول الله ﷺ د خپلو اصحابو رضی الله عنهم د تعليم په وخت کي د ډېرو نرمو جملو د رينښتنيوداستانو، کيسواو نورو گټوروتعليمي چاروڅخه کار اخيستئ چې پورتنۍ يې څو بيلگي وې. پاته دي نه وي چې د ټولو درنو لوستنکو څخه ددوی د يوه خواخوږي ورور په حيث په ډېر احترام هيله کوم چې، د خپلو ښوونيزو بوختياوو پر مهال در رسول الله ﷺ د تعليمي تگلارو څخه پوره کار واخلي چې، نتيجه به يې ان شاء الله اغيزمنه او بريالی وي.

په اسلام کي ديتيم حق ته درناوی

ليکوال مولوي صالح محمد صابر

دا يو روښانه او رښتيني حقيقت دی چې د نن ورځي ماشومان د ټولني د ماڼۍ هغه خامي خښتې دي چې وروسته به ټولنه ترې جوړېږي، ځکه د نن ورځي ماشومان د سبا ورځي مړونه دي نو مور په پوره توان او ډاډ سره ويلاي سو چې څومره ددوی ښووني او روزني ته توجه او پاملرنه کيږي، هغومره به راتلونکې ټولنه دعزت، پت او بريا خاونده وي او څومره چې د دوی د ښووني او روزني په هکله توجه او پاملرنه کمه وي هغومره به ټولنه له ستونزو او خلل سره لاس او گربون وي. يتييم هم يو ماشوم دی چې پلار يې له لاسه ورکړی دی او بې سرپرسته پاته سوی دی، کوم سرپرست نه لري چې روزنه يې وکړي، څوک نه لري چې له ميني او محبت څخه په ډک زړه ورته وگوري او له عطفې او مهربانۍ څخه په ډکه روحيه يې ځان ته ور وبولي او... هو! يتييم د خپل گران پلار د مرگ له کبله دغه ټول شيان له لاسه ورکړي، د غم او پرېشاني په حالت کي شپې او ورځي تېروي او دی تر هر چا لطف، مهربانۍ او شفقت ته اړتيا لري. ترڅو چې لاس ورکړل سي، د خوارۍ له کندي څخه يې راوباسي او د نورو ماشومانو په څېر يې د آرام او ډاډه ژوند په گدی کښنوي. يتييم تر هر چا زيات يو حاکم او مهربانه قانون او يوې غوره لارښووني ته اړتيا لري ترڅو چې نفس او مال يې وژغوري، او يو داسي فعاله او بريالي ژوند ته يې چمتو کړي چې د نورو خلکو د اوږو بار نه سي، نه د خپل شرارت زهر يې نور خلگ اغېزمن کړي. د دغو ټولو وجوهاتو او لاملونو له کبله د اسلام مقدس دين تعليماتو او لارښوونو د يتييم په هکله خپله پاملرنه او اهتمام ښودلې او خلگ يې دې ته رابللي چې د يتييم تربيت، ښووني او روزني ته پاملرنه وکړي، ځان او مال

يې د زيان او اتلاف څخه وژغوري. د اسلام مقدس دين چي کله رسول اکرم ﷺ ته هغه عنايت او مهرباني ورپيادوي چي کله دی يتييم او او په همدې حالت کي يې الله ﷻ په ښه شان روزنه وکړه، نو بيا د دغه احسان د يادوني وروسته د يتييم په هکله داسي لارښوونه ورته کوي: **فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ** ﴿سورة الضحى﴾ ژباړه: (نوته بيا پريتييم مه قهرېږه). يعنې د پلار په شان يې اوسه. همدارنگه په يو بل ځای کي قرآنکريم د يتييمانو شپنه او هغوي ته په سپکه سترگه کتنه د ايمان د نه لرلو ښه ښودلې ده او داسي يې فرمايلي دي: **الرَّيْبُ الَّذِي يَكْذِبُ بِاللَّيْنِ ط فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ**. سورة الماعون آية ۲ ﴿ژباړه: آيا ته هغه څوک پېژني چې د قيامت ورځ دروغ گڼي باور پرې نه لري، همدا هغه څوک دی چې يتييم د خپله حقه شري، ترتبي يې او په بېرحمۍ، غټ زړه توب او بد اخلاقي معامله ورسره کوي، حق يې نه ورکوي او مالونه يې په ناحقه توگه خوري. همدا ډول يې بل ځای فرمايلي دي: **وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي**

هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ﴿سورة الانعام- آية ۱۵۲﴾

ژباړه: د يتييم مال ته مه ورنژدې کيږئ البته ترڅوچې هغوی دعقلمندی پوختيا ته رسيږي په گټمنه طريقه ئي عالي پالنه کولای سي. د يتييمانو په هکله د اسلام دا لارښووني په داسي توگه هم نه دي چې خلک د دوی په چارو کي له مطلق تصرف څخه منع کوي او يا يتييم په داسي حالت کي پرېږدي چې د يوا زیتوب او تنهائی له امله د مسکنت او کمتری احساس وکړي، بلکي د يتييم په

بنکلا لکبله ئي دنکاح رغبت کونکي وي خوييا هم داخپلي غوښتني د خپلو يتيمانو د روزني لپاره تر پښو لاندې کړي او خپل ځان د هغوی خدمت او پالنې ته وقف کړي. څنگه چې د يتيم په هکله گڼ شمېر حديثونه سته، خو موږ دلته د مطلب د لټونې له کبله په مشت نمونه خروار بسنه کوو. درنو لوستونکو! داوه د اسلامي ټولني د ماڼۍ د جوړښت او سمون لپاره د خښتو د برابرولو په هکله د اسلام د پاک دين اهتمام او پاملرنه چې د ټولني دوام او د بقا په لاره کې يې مثبت اغېزه يورښتيني حقيقت دئ. هو! زه په يقين سره ويلاي سم چې د اسلام دين چې کوم اهتمام او غور د يتيم بلکې د هر ماشوم په هکله لري، که په کومه ټولنه او يا جامعه کې په واقعي توگه پلي سي نو ټولنه او جامعه حتي ټول ملت به په يوه سالمه او دامن ډکه فضا کې له سوکاله ژوند څخه برخمن سي او که چيرې په دې هکله د اسلام قانون تر شا پرېښودل سي او د هر ماشوم په ځانگړي ډول د يتيم په هکله توجه او پاملرنه ونه سي نو دغه ماشومان به په راتلونکي کې د ټولني هغه عناصر جوړېږي چې له امله به يې ټولنه او ملت له زوال سره مخ کېږي چې په دې توگه به د ټولني ماڼۍ رنگه سي د ناوړين تغېر به خپور سي. د گران وطن د دردمن ولس د ماشومانو او په ځانگړي ډول د بېشمېره يتيمانو د بڼې پالنې په هيله.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

قرآنکريم په ډېرو ځايونو کې د دعوت په هکله د امر په صيغه سره دوام استمرار او نه پرېښودل څوڅو ځله تکراروي لکه چې فرمايي: ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَّٰ هُدًى مِّنْهُ مُسْتَقِيمٌ الْحَجَّ. الْآيَةُ ٦٧﴾ ژباړه: د خپل رب په لوري دعوت کوه خامخا ته پر مستقيمه لاره يې همدارنگه فرمايي: ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ الْقَصَصِ الْآيَةُ ٨٧﴾ ژباړه: د خپل رب ولوري ته بلنه کوه او هيڅکله د مشرکانو څخه مه کېږه. په بل ځای راغلي دي: ﴿فَلَنْ إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَقَابِ سُوْرَةُ الرَّعْدِ الْآيَةُ ٣٦﴾. ژباړه: ووايه يقيناً ماته امرسوی دئ چې د الله ﷻ عبادت وکړم او د هغه سره شريک ونه نيسم د ده ولوري ته بلنه کوم او د همدغه ذات ولوري ته بيا زما ورتگ دئ نبي ﷺ هم تر څوچې د الله ﷻ سره

هکله خپلو پيروانو ته دستور او قانون په لاس ورکوي. د اسلام مقدس دين په دغه حکم سره خپل پيروان و پوهول چې د يتيمانو مالونه له خپلو مالونو سره په عدل او مصلحانه توگه گډول او يا بل مشروع تصرف په کښي کول او له دې لارې د هغوي بېگڼه غوښتل د انساني او اسلامي ورورولۍ او رحم له مقتضيانو او غوښتنو څخه دي. په قرآنکريم کې همداسي نور آيتونه هم سته چې د يتيم په هکله د ترجم او شفقت ترغيب او هڅونه کوي او له خپلو پيروانو څخه دا غواړي چې يتيم بايد ورور او قريب وگڼل سي، د مال او نفس ساتنه يې وسي، ښوونې او روزني ته يې پاملرنه او د ژوند تکليفونو ته يوازې پرې نه ښودل سي. د قرآني آيتونو تر څنگ ډېر ښوي احاديث هم راغلي دي چې د يتيم د متکفل لوړې درجې ښيي او د هغه کور په دروازه کې د غوره والي او ښه توب بېرغ اوچتوي چې په هغه کې د يتيم پالنه په ښه ډول سره کېږي، لکه چې وايي: ﴿خَيْرَ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يَحْسَنُ إِلَيْهِ وَ شَرَّ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يَسَاءُ إِلَيْهِ...﴾ ابن ماجه: ژباړه: په مسلمانانو کې ښه کور هغه دئ چې په هغه کې يو يتيم وي او د هغه سره ښه چلند کېږي او بد کور هغه دئ چې په هغه کې يتيم وي او بد چلند ورسره کېږي. همدارنگه هغه مور ته د وياړ او افتخار پورې ور پر سر کوي چې خاوند يې مړ سوي او د منصب او بنکلا خاونده وي. يعني د خپلي

لومړني داعي: لومړنی ستر شخصيت چې د اسلام دعوت يې خلگوته تبليغ کړی دئ زموږ گران پيغمبر حضرت محمد ﷺ دئ چې الله پاک د هغه په هکله فرمايلي دي: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٠﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَرَاجًا مُّبِينًا. سُوْرَةُ الْاَنْزَابِ، الْآيَةُ ١٤٥﴾ ژباړه: اي پيغمبره! خامخا موږ ته استولی يې شاهدي ادا کوونکی، زېری ور کوونکی، وېره ونکی، د الله ﷻ په حکم سره د هغه لور ته بلونکی او د يوه روښانه خراغ په حيث مو استولی يې.

ورکولو مکلف دي . کوم آياتونه چې پيغمبر ﷺ د الله ﷻ ولوري ته په دعوت امر کوي په هغه کې ټول مسلمانان هم شامل دي ځکه په قرآن کریم کې ډېر آياتونه دا ډول دي چې مخاطب يې محمد وي خو حکم يې عام وي دهمدې جملې څخه د دعوت آياتونه دي نو ځکه ودې اسلامي امت ته د دعوت او بلني پدې ستري دندي وياړ وربخښل سويدي څرنگه چې په دې مورد کې د قرآنکریم ښکاره آياتونه هم نازل سوي دي . الله ﷻ فرمايي: «كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ سُوْرَةُ آلِ عَمْرٍاءِ ، الاية ١١» ژباړه: تاسو بهترين امت ياست چې د خلکو د لارښوونې لپاره را استول سوي ياست ، په ښو کارونو امر کوئ او د ناوړو کارونو څخه منعه کوئ . پورتنی مبارک آيت ددې معناوي افاده کوي يو ددې امت خيريت او برتري ، او بل داچې دا برتري دامر بالمعروف اونهي عن المنکر د وظيفې په سرته رسولو سره ده ، لومړی شی چې په امر بالمعروف اونهي عن المنکر کې شاملیږي توحيد يعنې ديوه الله ﷻ الوهيت او خدائي منلوته دعوت او د شرک د ټولو ډولونو څخه ليري والی دئ قرآنکریم دالله ﷻ لوري ته بلنه د مومنانو صفت او ځانگړتيا بللې ده په خلاف د منافقانو چې هغوی بيا د الله ﷻ له لاري څخه منع کوي او د الله ﷻ پرته خلگ نورو شيانو ته بولي ، قرآنکریم د منافقانو په هکله فرمايي: «الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ سُوْرَةُ التَّوْبَةِ ، الاية ٦٧» ژباړه: منافق نارينه او منافقي ښځي ځيني له دوی څخه د ځينو نورو سره په کردار او دين کې متحد اوسره ورته دي په بدی سره امر کوي او دښو کارو څخه خلگ منع کوي ، وروسته بيا فرمايي: «وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ سُوْرَةُ التَّوْبَةِ ، الاية ٧١» ژباړه: نارينه مومنان او مومنانې ښځي ځيني د دوی د ځينو نورو دوستان دي ، په ښو کارونو سره امر کوي اوله بدو کارونو څخه منع کوي امام قرطبي رحمه الله عليه ددې آيت په تفسير کې وايي : امر بالمعروف اونهي عن المنکر د مومنانو او منافقانو ترمنځ يو جلا کېدونکې نښه ټاکل سوې ده او دا آيت پردې دلالت کوي چې امر بالمعروف اونهي عن المنکر د مومنانو له ځانگړتياوو څخه دئ چې د هغه ډېره لوړه درجه يې د اسلام ولوري ته دعوت کول دي برسیره پردې بايد ووايو چې

ملاقي کېدئ او د دې فاني دنيا سره يې په مخه ښه کول د دعوت وظيفه يې پرمخ وړله او يوه شېبه هم آرام نه کېښېستې . دالله ﷻ ولوري ته بلنه د ټولو انبياء ورسالت او وظيفه ده الله ﷻ دوی په همدې لوړ رسالت سره انتخاب کړي دي هغوی هم له کومي استشنا څخه پرته خپل امتونه پر الله ﷻ باندي دايمان راوړلو او د يوه الله پاک دعوت کولو لورته دعوت کړي دي . قرآنکریم د نوح عليه السلام څخه داسې حکايت کوي: «لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ .. سُوْرَةُ اعراف- الاية ٥٩» ژباړه: يقيناً مورنوح عليه السلام و خپل قوم ته لېږلی و نوح عليه السلام وويل: اي زما قوم! دالله ﷻ عبادت وکړئ تاسو بيله الله ﷻ څخه بل معبود نلرئ . د هود عليه السلام په هکله فرمايي: «وَالِىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ سُوْرَةُ الزُّمَرِ ، الاية ٥٠» ژباړه: وعاديانو ته مو ددوی قومي ورور هود عليه السلام ولېږه هغه ورته وويل: اي زما قوم! دالله ﷻ عبادت کوئ تاسي بيله الله ﷻ څخه بل معبود نلرئ . د صالح عليه السلام څخه داسې يادونه کوي: «وَالِىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ سُوْرَةُ اعراف- آية ٧٣» ژباړه: و ثموديانو ته مو د هغوی قومي ورور صالح عليه السلام ولېږه ، هغه وويل اي زما قوم! دالله ﷻ عبادت کوئ . تاسي دهغه پرته بل معبود نلرئ . دشعيب عليه السلام په هکله فرمايي: «وَالِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ سُوْرَةُ اعراف- آية ٨٥» ژباړه: دمدين قوم ته مو د هغوی قومي ورور شعيب عليه السلام ولېږه هغه وويل : اي زما قوم! دالله ﷻ عبادت کوئ دالله ﷻ څخه ماسوا بل معبود نلرئ په همدې ترتيب سره دالله ﷻ ټولو پيغمبرانود يوه الله ﷻ وعبادت کولو او د باطلو معبودانو څخه د بيزاره کېدو دعوت کړی دئ: قرآنکریم په دې هکله داسې وايي: «وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ سُوْرَةُ النحل- الاية ٣٦» ژباړه: په تحقيق سره موږ هر ولس ته پيغمبر لېږلی دئ چې دالله ﷻ عبادت وکړئ او د طاغوت څخه ځانونه وساتئ . د دې مبارک آيت څخه معلومېږي چې انبياء ورسالت دالله ﷻ د دين داعيان وو چې الله ﷻ دوی دتبليغ اورسالت دستري وظيفې او د خلگو د لارښوونې لپاره غوره کړي وه . د اسلامي امت ټول وگړي هم دالله ﷻ ودين ته په دعوت او بلنه

الله ﷻ اسلامي امت په هغه سره ستايلی دی کوم چې خپل پيغمبر ﷺ يې په هغه سره ستايلی دی: «يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ سوره الاعراف، الاية ۱۵۷» ژباړه: دوی په ښو کارونو سره امر کوي له ناوړو کارونو څخه يې منع کوي پاک او طيب شان دوی ته حلالوي او ناپاکه شان ور باندې حراموي

اسلام او زموږ دنده

ليکوال: اسدالله بشارت

بسم الله الرحمن الرحيم

درو لوستونکو! الله ﷻ چې انسان ته انساني شرف ورکړی دی نو مسئولیتونه يې هم د نورو مخلوقاتو په پرتله ډېر زیات دي. انسانان دوخت په تیریدوسره پردو ډلو ویشل سوي دي، چې یوه ټولۍ یې د الهي امورو په منلو او عملي کولو سره مسلمانان غاړه ایښودونکي دي او بله ټولۍ یې د دغو امورو د نه قبلونې له امله کفار او سرکښان سوي دي. دا چې کفار د الهي احکامو پروا نه کوي او ځانونه هم د هغو په پیروي مکلف نه بولي، ځکه نو زما راتلونکي خبري یوازي د مسلمانانو دندې احاطه کوي: په یوه ټولنه کې د هر مسلمان ډېره عظیمه او ستره دنده امر بالمعروف او نهی عن المنکر ده یعنې په نیکو کارونو امر کول او د بدو کارونو څخه منع کول لکه چې الله ﷻ فرمایي: «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» سوره النساء، ۱۰۴ آیت

ژباړه: ستاسو څخه یوه ډله باید خیر ته بلنه ورکوي په ښو خلگ امر کوي او د بدو څخه یې منع کوي او همدا کسان کامیاب او مقصد ته رسېدونکي دي. د الله ﷻ د دغه هدایت په نظر کې نیولو سره یوه ډله باید حتمي دا کار انجام کړي او دا الهي امر ته لیبک ووايي. دغه خلک په ځانگړي ډول عالمان او لوستي اشخاص دي، چې باید د پندو د لاس عصا سې او دغه مقدسه دنده په بصیرت او ښه ځراکت پرمخ یوسي او د ویاړ ځای دا دی، چې په اوسني پېر کې مو علماء په دې کار کې ډېر بریالي سوي دي، خو له بده مرغه هغه طبقه، چې څه نا څه لوستې ده او د عصري زده کړو په گټه یې ځانونه پسوللي دي، و دې ستري دندې ته ډېر ښه وفادار نه دي پاته سوي او ځینو خو بېخي ځانونه داسې را جوړ کړي دي، چې کټ مټ د پردي کلتور او عنعناتو انعکاس ور کوونکي دي. د نورو د اصلاح فکر خو څه کوي، د خپل ځان د اصلاح فکر لا ور سره نه سته. دا بې پروایي به خدای ﷻ مه

کړه، که داسې ادامه و مومي، ډېرې بدې پایلې ولري او جبران به یې ډېر ستونزمن وي. د ټولني هغه قشر، چې نالوستي دي د خپلو ځانو لپاره تعلیم یافته ځوانان را همنما ټاکي او غواړي، چې کشران یې د هغو پر پله روان سي او دا کار په دې هیله کوي، چې الله ﷻ او د هغه رسول ﷺ ور څخه راضي سي. هغوی، خو داسې فکر کوي، چې ټوله تعلیم یافته اشخاص په ټوله معنا د قرآن کریم پیروي کوي. نو قرآن کریم خو په ډېر ټینگار سره وايي او په لاندنیو ټکو سره حکم کوي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ» سوره النساء، الاية ۵۹» ژباړه: اې ایمان والاوو! د الله ﷻ او د هغه در رسول ﷺ پیروي وکړئ. نو د الهي فرمان مطابق موږ په دې مکلف یو چې نبوي سنت پر ځان پلي کړو، خپل کړه وړه، اخلاق، سلوک، نزاکت، لباس، قیافه او هر څه مو پر نبوي کردار باندې عیار کړو، هغه یو داسې رسول ﷺ و چې الله ﷻ رحمة للعالمین بللی دی، هغه یو بې ساري عالم، ستر داعي و چې آن و کافرانو ته هم په صدق، امانت، ښو اخلاقو، او عالي صفاتو منل سوی شخصیت وو. هر ځوان چې په عصري زده کړو سمبال وي او ځان په دې کار مسؤل نه گڼي زموږ ورته دا توصیه ده چې پر اسلامي شعائرو دي ځان عیار کړي پردی کلتور ته دي خدمت نه کوي، نبوي سنت دي تر پښو نه لاندې کوي هره دنده چې لري خپله افغاني، اسلامي قیافه دي نه اړوي، د خپل تېر متمدن تاریخ په کتو سره دي د خپلو نیکونو شملې پر مخکې نه اچوي، ځانونه دي په هره ټولنه کې مؤمن وښيي او دادي د ځان لپاره افتخار و بولي چې یوه دنده د اسلام په پوښ کې ترسره کوي او نور وگړي ور څخه په اسلامي روحیه کې دښو هیلو او ارزوگانو طمعه ولري د پورتنیو کړنو څخه برخلاف که کوم ځوان نبوي سنت تر پښو لاندې کړي او اسلامي کلتور ته سپکاوی کوي نو په ټولنه کې به په تدریجي ډول سره منفور او د کرکي وړ وگرځي او هغه عزت چې خدای پاک د علم او پوهې په سبب ورکړی دی ور څخه واخیستل سي او د ټولني پاته وگړي به مو کورټ د خپلو اولادونو

لپاره عصري زده کړه لازمه ونه بولي او دې کار ته به د نفرت په سترگه وگوري په پای کې يو ځل بيا وایم چې ټول علوم که اسماني دي او که انساني، ځانته-ځانته ډېر د عزت وړ بلل سوي دي د دې علم

ستر درناوی ته په درناوي وگورو او د اسلامیت په چوکاټ کې خپلي دندې ترسره کړو او د نبوي سنتو په درناوي د خلکو سره چال چلند وکړو.

د حضرت علي کرم الله وجهه مزار ليکوال مؤلوي محمد عمر خطابي

د رسول الله ﷺ لومړی خليفه حضرت ابوبکر الصديق ﷺ او دوهم خليفه حضرت عمر الفارق ﷺ دواړه په سپيڅلي روضه کې د رسول الله ﷺ وڅنگ ته ښخ دي او د رسول الله ﷺ دريم خليفه حضرت عثمان بن عفان ﷺ بيا په جنة البقيع کې يعني مسجد نبوي ته خيرمه هديره کې ښخ دی پوښتنه دا ده چې د رسول الله ﷺ څلورم خليفه او ځای ناستی حضرت علي بن ابي طالب ﷺ څه وخت او په کوم ځای کې او د چا لخوا په شهادت ورسیده او په کوم ځای کې خاورو ته سپارل سوی دی؟ د دې پوښتنې صحيح ځواب به د اسلام د معتمد تاريخ (البدایة و النهایة) څخه درته وړاندې کړو. د حضرت عثمان ﷺ د شهادت وروسته حضرت علي ﷺ خليفه و ټاکل سو حضرت علي ﷺ د خپل خلافت په مده کې د خوارجو د فتنې د مخنيوي د پاره د هغوی په مقابله کې په ډيرو جنگي محاذونو کې و جنگيدی خوارج د اهل الباطل داسې ډله ده چې پاک رسول ﷺ بې لاخته خبر ورکړی و چې دا ډله به را پيدا کيږي البته هغوی بې په نامه نه بلکې په صفاتو معرفي کړي دي. رسول الله ﷺ فرمايلي دي: لَنْ اَدْرِكْتَهُمْ لَأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ مُوَدٍّ (متفق عليه) و الله که د دوی زمانه پر ما راسي نو د ثموديانو په شان به بې يو مخيز ووژم. حضرت علي ﷺ ته لا منته رسول الله ﷺ خبر ورکړی و چې د همدې امت بد بخته او شقي يعني يو خوارجي به ستا ډيره ستا د سر په وينو رنگوي. حضرت علي ﷺ چې د خپل خلافت په ورستيو ورځو کې د ډيرو کړاونو او تکليفونو سره مخ سو نو ده به دا وينا ډيره کول: ما يحبس أشقاها، أي ما ينتظر؟ ما له لا يقتل؟ د دې امت بد بخته څه شي را گرځولی دی؟ يعني د څه شي انتظار باسي؟ ولي مي نه وژني؟ بيا به يې و خپلي ډيري او بيا ککړی ته اشاره وکړل وايي و الله دا به د دې يعني ډيره به مي د ککړی په وينو رنگول کيږي ابن جرير او د تاريخ او سيرت بې شميره نور علماء وايي د خوارجو درې کسان يو

عبدالرحمن بن عمرو چې په ابن ملجم الحميري شهرت لري بل البرک بن عبد الله التميمي او دريم عمرو بن بکر التميمي را غونډ سول او د خپلو هم عقيدو د نهروان د خوارجانو يادونه يې وکړل کوم چې حضرت علي ﷺ وروژلي وه پر هغوی يې د خوارجو لکبله وويل چې مونږنو د هغو وروسته ژوند څه کوو؟ راځئ چې د خپلو سرونو په سودا د ضلالت مخکښان و وژنو د خپلو وړونو غچ واخلو او ښارونه د هغوی د شر څخه هوسا کړو د ضلالت مخکښان يې حضرت علي، حضرت معاويه او حضرت عمرو بن العاص ﷺ بلل همدا د هدايت ځلانده ستوري خوارجو د ضلالت مخکښان او رهبران بلل ابن ملجم وويل: د علي ابن ابي طالب ﷺ وژل په ما اړه لري. برک وويل: د معاويه ﷺ وژل په ما اړه لري. عمرو بن بکر وويل: د عمرو بن العاص ﷺ وژل په ما اړه لري. په خپل منع کې يې ټينگه وده او تعاهد وکړ چې هر يوه به د خپل نفر څخه تر هغه مهاله نه شاته کيږي چې يا يې هغه وژلی نه وي او يا دې پخپله وژل سوی نه وي، د روژې اوه لسمه نيټه يې د همدغو جليل القدر و صحابه کرامو ﷺ د ترورولو او وژني د پاره وټاکل بيا هر يوه د خپل نفر و ښار ته ځان ورساوه او په هماغه ټاکلي ورځ هر يوه د خپل نفر په مخ کې کمين ونياوه برک شام ته ځان ورساوه د روژې پر اوه لسمه چې معاويه ﷺ د سهار لمانځه ته راووتی برک د توري واری پر وکړی څوک وايي په زهرود لږلي خنجر واری يې پر وکړی معاويه ﷺ يې په وړانګه کې زخمي کړی، برک خوارجي ونيول سو او بيا ووژل سو خو البته معاويه ﷺ ژوندی پاته سو عمرو بن عاص ﷺ ته بيا عمرو بن بکر خوارجي په همدا ورځ کمين نيولی و خو عمرو بن عاص ﷺ ته بيا په همدا ورځ تصادفي څه کار پيښ سو لمانځه ته را و نه وتی د هغه نائب خارجه بن ابي حبيبه د شرطې مشر يعني د امنیې قوماندان يې لمانځه ته په سهار کې را ووتی خوارجي حمله پر وکړه خارجه يې ووژی خوارجي چې ونيول سو نو ويې ويل چې ما عمرو بن العاص ﷺ واژه خو الله ﷻ را څخه وژغوری پر خارجه مي د هغه

دار الاماره کي يې دننه ښخ کړې او قبر يې په دې ډول هوار کړې چې چا ته يې درک معلوم نسي چې پر کوم ځای ښخ سوی دی په (البداية و النهاية) کي د حضرت علي (ع) د وژل کيدو د بيان په پای کي وايي همدا يې د قبر په هکله هغه مشهوره وينا ده . او وايي : وما يعتقده كثير من جهلة الروافض من أن قبره بمشهد النجف فلا دليل على ذلك ولا أصل له، ويقال إنما ذاك قبر المغيرة بن شعبه. حكاة الخطيب البغدادي عن مطر أنه قال: لو علمت الشيعة قبر هذا الذي يعظمونه بالنجف لرجموه بالحجارة، هذا قبر المغيرة بن شعبه. د رافضانو ډير جهال چې دا عقیده لري چې د نجف مزار د حضرت علي قبر دی پر دې کوم اصل او دليل نه لري بلکي داسي ويل کيږي چې د نجف مزار د مغیره بن شعبه (ع) دی او خطيب بغداداي په خپل سند د مطروينا داسي را نقل کړي ده وايي : که اهل التشيع ته د نجف قبر کوم چې دوی يې تعظيم کوي معلوم وای چې دا د چا قبر دی نو په ډبرو به يې ويشتلې وای ، دا د نجف قبر د مغیره بن شعبه (ع) دی. دا ځکه چې هغوی د مغیره بن شعبه (ع) سره دښمني لري . په (البداية و النهاية) کي وايي : ومن قال إنه حمل على راحلته فذهبت به فلا يدري أين ذهب فقد أخطأ وتكلف مالا علم له به ولا يسيفه عقل ولا شرع . او څوک چې وايي : د حضرت علي جسد پر اوښ واخيستل سو او اوښ پر خپل مخ ولاړی چا ته هم نه معلوم کيږي چې اوښ د حضرت علي (ع) جسد چيري يووړی ددې خبري ويونکي يو مخ خطا دي داسي وينا کوي چې هيڅ علم نه پر لري او دا ډول کار نه عقل مني او نه شريعت د دا ډول کار اجازه ورکوي . لکه څنگه چې په (البداية و النهاية) کي وايي خبره همداسي ده د پاک رسول (ص) لمسيان حسن او حسين (ع) خولا څه کوي چې هغوی به د خپل پلار علي کرم الله وجهه سره داسي کوي بلکي د نن عصر يو بي دينه او بي علمه ناپوه زوی چې د هيروينو معتاد لا هم وي هغه به لا هم د خپل پلار سره دا ډول بي حرمتي ونه کړي چې پلار يې مړ سي او دی يې پر حيوان وتړي او حيوان خپل سر ته ايله کړي پر کومه چې ځي هلته ولاړ سي ، مسلمان خو څه کوي کفار لا هم دا ډول کار د مړود پاره مناسب نه گڼي چې د انسان د مړه جسد ښخول دي حيواناتو ته وسپاري ځکه دا د انساني حرمت يو منافي او خلاف کار دی . دا ډول خرافات او د عقل او دين څخه خلاف ويناوي ددې د پاره خپرې سوي دي چې بيا هر درواغجن او جاهل په هر ملک او ښار کي چې وغواړي ډبري را کوته کړي او د حضرت علي (ع) د مزار په نامه يې ونوموي لکه څه ډول چې اوس ليدل کيږي علي (ع) يو دی خو مزارونه يې دلته هلته څو ځايونه جوړ سوي دي . ددې کار د عقلي ناوړتيا د پاره

گمان وکړی . ابن ملجم و کوفې ته ولاړی دوه نور خوارجان وردان او شبيب يې هم ودي کار ته وهڅول هغوی يې هم د ځان ملگري کړل د روژې اولسمه شپه د جمعې شپه چې راغلل د کوم لوري څخه چې حضرت علي (ع) مسجد ته راتلی په هماغه لاره کي کمين ورته ونيوی . حضرت علي (ع) را ووتی خلگ يې د سهار لمانځه ته راپورته کول الصلاة او ازي يې پر خلگو کاوه په همدا وخت کي شبيب ور وغورځيدی د توري واری يې پر حضرت علي (ع) وکړی خو واری يې خطا سو بيا ابن ملجم د توري واورى پر وکړی پر ککړی يې ووهی د حضرت علي (ع) د سر په وينو ډيره ورنگول سوه او دا د رسوال الله (ص) هغه وړاند وينه وه چې مخته يې ورته کړي وه چې ددې امت بد بخته به ستا د ککړی په وينو ستا ډيره در رنگوي حضرت علي (ع) پر خلگو ښخ وکړی چې را وبي نيسی ، وردان په تيښته سو خو د حضرموت يونفر ځان پسي ورساوه هلته يې ووژى . شبيب په تيښته ځان خلاص کړی او ابن ملجم ژوندی ونيول سو . حضرت علي (ع) جعه بن هبيرة د سهار په لمانځه کي مخته کړی خلگو ته يې لمونځ ورکړی او حضرت علي (ع) خپل کور ته زخمي يووړل سو ، ابن ملجم لاس تړلی و حضرت علي (ع) ته راوستل سو حضرت علي (ع) ورته وويل : ای د الله (ص) دښمنه ! ما ستا سره احسانونه نه وه کړي ؟ ابن ملجم ورته وويل : هو کړي دي وه . حضرت علي (ع) ورته وويل : نو بيا څه شي دي ته وهڅولې چې داسي دي وکړه ، ابن ملجم ورته وويل : ما دا توره څلويښت سهار تيره کړي ده او د الله (ص) څخه مي دا سوال کړی دی چې په دا توره بد ترين او شيرد خلگو ووژني . حضرت علي (ع) ورته وويل : همدا ته به په دا توره وژل کيږي او د الله د شيررو خلگو څخه همدا ته ما ته ښکاري . بيا حضرت علي (ع) وويل : که زه مړ سو ابن ملجم ووژني او که ژوندی پاته سو نو بيا زه ښه پوهيږم چې څه په وکړم . د حضرت علي (ع) چې د زکندن وخت راتړدې سو لا اله الا الله ښه زياته وويل او وايي چې اخيره وينا يې همدا وه فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره . د هجرت پر څلويښتم کال د روژې په مياشت کي يې د فاني دنيا څخه و اخرت ته کوچ وکړی . د خلافت مده يې څلور کاله او .. خپلو زامنو حسن او حسين (ع) او خپل وراره عبد الله بن جعفر (ع) غسل ورکړی او د جنازې لمونځ يې حسن (ع) ورکړی . او بيا يې د خوارجانو د بيړي لکبله چې هغوی يې جسد د قبر څخه را ونه باسي ، بي حرمتي يې ونه کړي د عراق د کوفې په

همدومره كفايت كوي اوس به د شريعت له اړخه د دې كار ناوړتيا څه تشريح كړو . انسانانو ته الله دا كرامت وركړې دې چې څه وخت مړ سي په خاورو كې ښخ كړل سي د حيواناتو په شان د مځكي پر مخ دلته هلته ونه غورځول سي . او دا هغه انعام او احسان دې چې الله يې په قران كريم كې داسي يادونه كړې ده **ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ (20) ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ (21)** ژباړه : بيا الله د مړ د نس څخه د راوتلو لار ورته اسانه كړه او بيا يې مړ كوي . نو د هغه د ښخولو حكم يې كړې دې اقبار د ښخولو حكم كولو ته وايي نو الله **ﷻ** چې د انسان سره كوم احسانونه كړي دي د هغو د جملې يو عظيم احسان دا دې چې د مرگ وروسته دا انسان بايد ښخ كړل سي خو په مځكه كې دننه يې عفت او پرده خوندي وساتل سي د حيواناتو په شان د مځكي پر مخ ونه غورځول سي چې د نورو حيواناتو خوراك وگرځي او د مځكي پر مخ پېسېدلي شو پيدلي د بد رنگي په حالت كې خوار او ذليل دلته هلته ټوټه ټوټه بي عزته غورځولي وي او هغه د ژوندون د وخت ښكلا او ښه شكل او صورت يې په داسي يو حالت بدل سي چې بيا څوك ورته

كتلاي لاهم نسي . په قبر كې ښخيدل همدا د انسان د پاره عزت او كرامت دې نو ځكه اشرف المخلوقات محمد **ﷺ** هم د وفات څخه وروسته په خپله حجره كې په خاورو كې ښخ سوي دې . نو ايا د يو مسلمان ضمير او وجدان دا خيره منلاي سي چې حسن او حسين **ﷺ** دې د الله **ﷻ** حكم او د الله **ﷻ** د رسول **ﷺ** حكم پرې ايښي وي او د خپل پلار جسد دي اوښ ته حواله كړي وي ؟ معاذ الله كله هم داسي كيدلاي نسي بلكي لكه څنگه چې وړاندي مو د علماؤ صحيح وينا را نقل كړه حضرت علي **ﷺ** د عراق د كوفې په ښار كې د ابن ملجم خوارجي د توري د زخم څخه په شهادت ورسيدى او بيا هلته د كوفې په دارالاماره كې د خپلو صالحو اولادونو لخوا يې تجهيز او تكفين او د جنازې لمونځ وركول سوي دې او هم هلته ته پر مسنون او مشروع ډول خاورو ته سپارل سوي دې خو د خوارجو د سخت عداوت او دښمني لكبله يې د قبر آثار او نښي له منځه يووړه خو خوارجو ته يې قبر معلوم نسي او بې حرمتي يې ونه كړي .

د نورو زمانغل

د نورو تعريف :

مولوي عبدالهادي حماد

حرام شيان ځان ته حلال بلل چې د زردشت او ذوالقرنين په دين كې پردوى باندي حرام سوي وه .

د نورو تاريخ : د نورو د تاريخ په اړه اسلامي مؤرخين وايي : چې نورو د اور عبادت كونكو او مجوسيان (۴۸۳) كاله ترميلاد وړاندي پيل كړې چې هر كال به په آذربايجان ، ايران اوبلخ كې به د اور د عبادت كونكو لخوا زمانغل كيدى . (۱) يادونه : د اور د عبادت لومړى بنسټ ايښودونكي سيسان نوميده چې په ايران كې د نيشاپور د حواق د سيمي وو . البته مؤرخين پدې خبره كې سره په يوه خوله نه دي چې اورپرستانو به دغه ورځ له څه وجي زمانغل ځيني

نورو فارسي كلمه ده د نوى ورځي په معنى ده د مؤرخينو له آنده نوموړي كلمه د نوبهار څخه را اوښتي ده يعنې په لومړيو كې نوبهار وو د وخت په تېرېدو سره په نورو باندي بدل سو . نوبهار : دغه لفظ په لومړيو كې د هغه آتشكدي نوم وو چې د زردشت او ذوالقرنين تر مړينې وروسته (۵۸۳) كاله ترميلاد وړاندي په بلخ كې جوړه سوه او په نوبهار باندي ونومول سوه بيا د مجوسيانو لخوا د هغه ورځي لپار نوم كښيښودل سو چې دوى به د دغه آتشكدي د پيل د ورځي د درنښت په موخه زمانغل ، د اور عبادت به يې پكښي كاوه او اختر به يې ورته وايه يا په بل عبارت دوى د دغه ورځي ته پدې موخه ارزښت وركاوه اولمانغل يې چې د اور د عبادت لومړى ورځ وه ، د دوى دغه زمانغلي او خوشالي به نهه ورځي وي او دوى به په دغه ورځو ټول هغه

(۱) الملل والنحل جلد (۱) صفحه (۲۳۸)

پدې آند دي چې اورپرستو دغه کار پدې موخه کاوه چې دغه ورځ د زردشت د زيږد ورځ ده اودوی به هم دده دزيږد ورځ لمانځل لکه نصرانيان چې هرکال د عیسیٰ ﷺ د زيږد ورځ د ډسمبر د مياشتې پر پنځويشتمه نېټه د کرمس په نامه لمانځي . ځينې بيا پدې آند دي چې د اورعبادت کونکو په دغه ورځ د اور عبادت پيل کړي دی په دې موخه دوی دغه ورځ لمانځي . ځينې بيا پدې آند دي چې پدغه ورځ د اور عبادت کونکو د لومړي ځل لپاره د نوبهار په آتشکده کې اور بل کړي اوسجدې کول يې ورته پيل کړه نو داچې د دوی دلويي آتشکدې د عبادت د پيل ورځ ده نو ځکه دوی په دغه اختر جوړول پيل کړه . لنډه داچې د نورو ورځ زيات تاريخي قدامت لري ځکه نوبهار د (۴۸۳) قبل المسيح څخه تر (۲۶۰) قبل المسيح پوري د مجوسيانو عبادت ځای وو . خو د وخت په تېرېدو سره (۲۶۰) کاله ترميلاد وړاندي د هندوستان يو بودايي پاچا امپراتور اشوک پرافغانستان باندي يرغل وکړي اوترخپل گورت لاندي يې راوستی د نوبهار آتشکده يې بنده کړه اومتوليان يې ووژل . بيا نوموړی پاچا په لسگونو لوی او کوچنی بتان په دغه آتشکده کې و د رول چې تر (۶۵۲ - م) پوري چې د (۳۲) سره سمون لري همداسي د بودايانو عبادت ځای وو . (۱) که څه هم اشوک پاچا دغه آتشکده په بت خانه بدله کړه خو بيا هم مجوسيان د پاچا په پټه دغه ورځ په خپلو کوچنيو او پټو آتشکدو کې لمانځل او د اختر خوشالي به يې کول . کله چې په (۳۲) هـ) کال کې په بلخ کې د اسلام سپېڅلی دين وځليدی يعنی د حضرت عثمان ؓ په خلافت کې د احنف بن قيس تمیمی ؓ په لاس باندي بلخ فتحه سو او د اسلام پياوړی مرکز يې ترې جوړ کړی نوموړي بت خانه يې خپله په هغه مسلمان سوو بودايانو ماته کړه چې نوی د اسلام د مبین دين په خوند پوه سوی وه د اسلام د دغه ځلا سره په حق پوهيدونکی افغاني ملت وتولو دینونو ته په رينښتيايي ډول سره شاوورگرځول او د اسلام سره

(۲) الملل والنحل جلد (۱) صفحه (۲۳۸)

يې خپله مينه ښکاره کړه د نورو ټولی لمانځنی يې ترشاکړي بلکی کومي ورځي چې اسلام سپېڅلی ورته ښودلي وي هم هغه يې لمانځلی آن تردې چې د (۳۲) هـ) څخه تر (۴۴۷) هـ) پوري په ټول افغانستان کې د نورو ورځ نه چاپيژندل اونه يې لمانځل . کله چې په (۴۴۷) هـ) کې داهل تشيعو نوموتی متعصب معزالدوله ديلمي واک ته ورسيدی يوخو يې د حسن حسين د مياشتی لسمه يعنی دحسینو د شهادت په ورځ د تورو کالو اغوستل ، د بازار بنديدل او د مارش په ډول دغه ورځ په توره ورځ لمانځل دود کړل . تاريخ الخلفاء په (۲۷۴) صفحه کې ليکی چې ديلمي وخطيبانو ته امر وکړي چې پر معاوية ؓ ، ابوبکر ؓ ، عمر ؓ او عثمان ؓ باندي په خطبه کې لعنت وويي (العباذ بالله) او بل يې داکار وکړي چې يوه ودانۍ يې د عراق په نجف ښار کې د حضرت علي ؓ د مزار په نامه اويوه ودانۍ يې په بلخ کې دده مبارک د زيارت په نامه جوړه کړه او د نوبهار ورځ يې په نورو بدله کړه او د دغه ورځي لمانځل يې بيا راژوندي کړل ، په زيارت کې يې د جنوۍ پورته کيدل دود کړل او دا خبره يې مشهوره کړل چې کوم وړند سړی په دغه مراسمو کې گډون وکړي بنا به سي بالاخره دغه ورځ لمانځل عامه سوه په ټولو حکمتونو کې پر خپل ځای پاته سوه آن تردې چې د افغانستان د ملي ورځو څخه وگرځول سوه .

په اسلام کې د نورو منع : د کال لومړي ورځ چې په معاصروخت کې يې په ميلواو جشنونو لمانځل کيږي دا په حقيقت کې يې لکه چې ومو ويل زردشتيانو او مجوسيانو د اسلام د سپينو فلوشو د ځليدو څخه وړاندي راپيل کړي ده کوم وخت چې د اسلام سپېڅلي دين وځليدی . نو رسول الله ﷺ داسي دوي ورځي وليدی چې يوه دنوروز په نامه وه او بله د مهرنجان په نامه نو رسول الله ﷺ د دغه ورځو لمانځلو څخه خلگ منع کړه او دوی ته يې وفرمايل چې الله ﷻ د دغو ورځو په بدل کې تر دغو غوره ورځي درکړي چې يوه د لوی اختر ورځ ده او بله د کوچنی اختر ورځ ده ځکه په يوه حديث کې راځي : عن انس ؓ قال : قدم رسول الله ﷺ المدينة ولهم يومان يلعبون فيهما فقال : ماهذان اليومان قالوا كنا نلعب فيهما في الجاهلية فقال رسول الله ﷺ قد

کوو پدې نیت یې نه کوو چې نوروز دی عمومي د خوشالی-
 څرگند تیا کوو دداسي چا په اړه باید وویل سي چې لومړی خورسول
 الله عمومي منعه کړی ده په نیت پوري یې نه ده ترلي اوزمورډ د
 مذهب مخورو علماؤ هم مطلق د منعي پریکړه کړیده دهیڅ نیت لاره
 یې نه ده پکښي پري ایښي نو مورډ که په نیت ځان خلاصوو دابه
 یوازي ځان ته حيله جوړول وي اوپه حيله جوړولو سره سپری دگناه
 څخه نه خلاصیږي . دوهمه خبره دا ده چې که فرضاً منعه رانسي
 اوخلگ دغه ورځ لمانځي نو په چشي یې لمانځي؟ عبادت کوي ؟
 اوکه عبث کارونه کوي ؟ که عبادت کوي نولي یې په داسي ورځ نه
 کوي چې الله په هغه ورځ څوچنده ثواب ورکړی لکه د عرفات ورځ
 ، د عاشوراء ورځ او داسي نوري ورځي . (۱) اوکه عبث کارونه کوي
 لکه سروونه اوریدل ورقي کول اوداسي نور دداسي چالپاره بیا د
 جواز پیدا کولو اړتیا نسته ځکه دغه په خپل ځان کي حرام دي . اللهم
 اعصمنا من جميع المعصيات .

پاملرنه ! : بله خبره دا ده چې دا یو څرگند حقیقت دی چې نصارا
 تر دوه سوه کلنی جگړې وروسته پدې پوه وه چې مسلمانانو ته په
 نظامي جگړه باندي ماته ورکول شوني نه ده مورډ ته پکاره ده چې یوه
 بله جگړه په کار واچو او د هغه جگړې په پایله کي دوی ته ماته
 ورکړو بالاخره دوی د ډیرو څیړنو وروسته فکري جگړه تشبیت کړه او
 وې پتیل چې د همدې جگړې له لاري به مسلمانانو ته ماته ورکوی
 او دوی د دغه لاري تر ډیره بریده بریالی هم سوه دوی په دغه جگړه
 کي د سلاح څخه کار نه اخلي بلکي د شیطان ، منځني اختلاف اچول
 او د مسلمانانو د خطا ایستلو څخه کار اخلي دوی په پیل کي په خپل
 شیطان سره د مسلمانانو خلافت لمنځه یو وړی ورپسي
 لنډه داچي یو کار یې دادی چې دوی په مسلمانانو کي د اشی عام
 کړی دی چې تاسو به خپل دودونه راژوندي کوی ځکه دا ستاسو

ابدلکم الله بهما خیرا منهما یوم الاضحی ویوم الفطر . (۲) ژباړه : انس
 فرمایي : رسول الله چې مدینې ته تشریف راوړی د مدینې خلکو
 په دوو ورځو کي خوشالی کولې رسول الله ورته وفرمایل : دا
 کومي ورځي دي ؟ دوی ورته وویل : مورډ د جاهلیت (کفر) په وخت
 کي په دغو ورځو کي خوشالی کولی رسول الله ورته وفرمایل :
 الله دغه ورځي په دوو داسي ورځو سره دریدلي کړي چې تردغو
 ورځو غوره دي یوه د لوی اختر ورځ ده اوبله د کوچني اختر ورځ ده .
 پورتنی حدیث په تشریح کي اشعة اللمعات لیکي چې دغه ورځي
 چې د مدینې خلکو لمانځلي یوه د نوروز ورځ وه اوبله د مهرجان ورځ
 وه . (۳) همدارول ملا علي قاري (رحمة الله عليه) د دغو دوو ورځو په
 تعیین کي فرمایي : وهما یوم النوروز والمهرجان . (۴) ژباړه : هغه دوي
 ورځي (چې رسول الله منعه کړي دي) یوه د نوروز ورځ ده اوبله د
 مهرجان ورځ ده . رسول الله دداسي کارو څخه خپل امت منعه کړی
 دی چې د کفارو سره ورته والی پکښي وي لکه نوروز لمانځل ځکه
 رسول الله فرمایي : من تشبه بقوم فهم منهم . ژباړه : څوک چې د
 نامسلمانو خلکو سره مشابهت کوي هغه دهغي ډلي څخه دی
 . نوروز لمانځل نه یوازي چې په ښکاره احادیثو سره یې منعه ثابت
 ده بلکي د ټولو اهل السنة والجماعة د علماؤ پرې اتفاق دی چې دغه
 ورځ لمانځل د کفارو دود وو او د کفارو دود راژوندی کول جائز نه دي
 الحمد لله افغاني ولس مسلمان ملت دی د تاریخ په اوږدو کي یې
 د اسلام لپاره ویني توی کړی دی په هغه څه عمل کوي چې خپل
 سپېڅلی دین ورته لارښوونه کوي پورتنیو لارښوونو ته که ځیر سو
 یو داسي حقیقت راته ښيي چې د نوروز د روا والي لپاره هیڅ لاره نه
 پکښي پیدا کيږي حاصل دا چې په دغه ورځ کي د دغه ورځي په
 نیت هیڅ عمل نه دی روا که څوک دا وایي چې مورډ په دغه ورځ میلې

(۳) رواه ابوداؤد کذا في المشکوة جلد (۱) صفحه (۱۲۶)

(۴) اشعة اللمعات علي المشکوة جلد (۱) صفحه (۶۴۳)

(۵) مرقاة جلد (۳) صفحه (۵۴۳)

(۶) ډیول کال ډیکو اوسپېڅلو ورځو معلومات لپاره د مؤلف د سپېڅلو ورځو په نامه کتاب
 مطالعه کړی .

تاريخ دی، داستاسو کلچر دی او داستاسو ادب دی داخو ښه خبره ده چې موږ خپل ادب ژوندي وساتو خو پوښتنه داده چې کوم ادب وساتو؟ اسلامي ادب وساتو؟، تر اسلام وړاندې ادب وساتو؟ او که د دواړو حالاتو ادب وساتو؟ که اسلامي ادب هدف وي نو نوروز لمانځل خو اسلامي ادب نه دی بلکې د اسلام په راتگ سره منع سو لکه په تاريخ کې چې موږ وښودل. که تر اسلام وړاندې ادب هدف وي نو تر اسلام وړاندې خو موږ بتانو ته سجدې کولی بايد اوس يې هم وکړو، تر اسلام وړاندې خو موږ اسلام دين نه مانه بايد اوس يې هم نه ومنو او تر اسلام وړاندې خو موږ د مسلمانانو سره جنگيدو بايد اوس هم ورسره جنگيږو. که د دواړو حالاتو ادب هدف وي نو موږ ولی د کفرې حالت ادب ژوندي کولو ته دومره ليواله يو او د اسلامي ادب

پر ژوندي کولو باندې ټوله بنده خوله پاته يو ديبلگي په ډول زموږ مشرانو لکه ميرويس خان نيکه او احمد شاه ابدالي لنگوتې ټرلي او پيري يې لرلی ولي داسې څوک نه سو پيدا؟ چې دا خبره وکړي چې لنگوتې او پيري زموږ عنعنې او کلچر دی بايد عملي يې کړو او وې لمانځو پرته لدې چې اسلامي ارزښت يې په نظر کې ونيسو ځکه داخو زموږ کلچر هم دی. نو معلومه سوه چې دا کفرې فکري جگړه ده غواړي چې لدې لاري يې د اسلام څخه ليري کړي او بيرته يې هغه کفرې حالت ته ورتهيل وهي او بيا يې تر خپل گورت لاندې راوړي. په فکري جگړې باندې د پوره پوهاوي لپاره د ليکوال د فکري جگړې په نامه باندې وپښتو ته ژباړل سوې کتاب مطالعه کړي.

پښتو کې د قرانکريم تفسيرونه او ترجمې ليکوال سيد محبوب شاه ساجد

پښتو ژبه کې د الله ﷻ د سپېڅلي او تل پاتي کلام قران عظيم الشان د معنا ژباړه او تفسير خورا لرغونی تاريخ لري، هغه داسې چې د پښتو د ديني عالمانو دخو د شپږمې هجري پېړۍ څخه راپه دې خوا په پښتو ژبه کې د قرانکريم ترجمه پيل سوې ده، خو تر د ولسمي هجري پېړۍ پوري د قران مجيد بشپړه ترجمه او تفسير نه و ليکل سوې بلکې د يوه يادوو سورتونو ترجمه به سوې وه لکه د کهف، يسين، يوسف او داسې نورو سورتونو خوددې وروسته د قرانکريم پوره ترجمه او تفسيرونه ليکل سوي دي چې په لنډه توگه يې لوستونکو ته معرفي کوو په لومړي ځل په پښتو کې د قرانکريم پوره او بشپړه ترجمه په کال ۱۱۷۳ هـ ق کې مولانا رکن الدين رحمته الله عليه د تفسير افضليه په نام وکړه دا په پښتو ژبه کې لومړی تفسير و او په همدغه موده کې شاولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه د فتح الرحمن په نوم په دري ژبه د قرانکريم ترجمه وکړه چې په دري ژبه کې هم دا لومړی تفسير او ترجمه ده تفسير بدر المنير: دا پښتو تفسير د پيښور په سيمه کې د مرحوم مولوي دوست محمد خټک په قلم په کال ۱۲۷۵ هـ ق په پيښور کې لهجه ليکل سوې دی. تفسير يسيير: دا پښتو تفسير د مرحوم مولوي مراد علي رحمته الله عليه ننگر هاري په قلم

په کال ۱۲۸۲ هـ ق کې ليکل سوې او په دوه ټوکه کې چاپ سوې دی ترجمه يې جمله په جمله روانه او عام فهمه ده. ظا هرا لتفسير: دا پښتو تفسير د مرحوم مولانا عبدالودود سرحدي رحمته الله عليه په قلم په کال ۱۳۳۲ هـ ق کې ليکل سوې دی. تفسير افغاني: دا پښتو تفسير د مرحوم مولوي عبدالروف کاکړ رحمته الله عليه په قلم په کال ۱۳۳۲ هـ ق کې ليکل سوې دی. تفسير تيسير: دا پښتو تفسير د مرحوم قاضي عبداللطيف رحمته الله عليه په قلم په کال ۱۳۳۹ هـ ق کې ليکل سوې او په همدغه موده کې د نواب افضل پښتو تفسير د يا د وني وړدی. تفسير حبيبي: دا پښتو تفسير د مرحوم حبيب الرحمن رستمی رحمته الله عليه په قلم په کال ۱۳۷۶ هـ ق کې په پيښور کې لهجه ليکل سوې دی. تفسير کشف القرآن دا پښتو تفسير د مرحوم حافظ محمد اديس توري په قلم په کال ۱۳۴۵ هـ ق کې په پيښور کې لهجه ليکل سوې او په دوه ټوکه کې چاپ سوې دی. پښتو تفسير: دا تفسير د مرحوم شهيد مولوي عبدالوهاب کندهاري رحمته الله عليه په قلم په کال ۱۳۴۷ هـ ق کې ليکل سوې دی. پښتو ترجمه او تفسير: دا تفسير د مرحوم مولوي عبدالحق دارمنگي رحمته الله عليه په قلم په کال ۱۳۲۵ هـ ق کې په پيښور کې لهجه ليکل سوې دی. نوي پښتو تفسيرونه و ترجمې:

تفسير کي يې د مفسرينو په اقوالو او تفسيرونو کي يوه تفسير ته ترجيح ورکړېده او په دې وروستيو کي مختصرسوی دئ اود دارالاسلام عربي ادارې دخوا په ۲ ټوکه کي په ښه ثقافت سره چاپ سوی . تفسير بخاري: د پښتو تفسير په (تفسير البخاري) سره نومول سوی دئ چې د مولانا سيد کرم شاه الحسيني پښتوري په قلم په کال ۱۳۷۵ هـ ق کي په پښتوري لهجه ليکل سوی دئ. تصوفي اشارې ئي هم د تفسير په هکله درنا نقل سوو رواياتو او اقوالو په څنگ کي ذکر کړي دي. داهل سنت والجماعت عقايدو تشریح ، د لغاتونو معنی، عقيدوی اوصوفيانه بحثونه او ځني اخلاقي مسائل يې ښه څېړلي دي. تفسير لامثال: دا پښتو تفسير د ښاغلي عبداللہ فاني پښتوري په قلم په پښتوري لهجه ليکل سوی دئ. تفسير يې آسانه او روان دئ او په څلور ټوکه کي چاپ سوی دئ. ۲: دنورو ژبو تفسيرونه چې په پښتو ژباړل سوي دي: کابلې تفسير: دا تفسير په کال ۱۳۲۳ هـ ش کي دهيواد دچيدو علماوو د يوه هيئت تر نظر لاندې د شيخ الهند محمود حسن ديوبندي رحمته الله عليه د ترجمې او تفسير او فوائد موضح الفرقان د شيخ الهند شير احمد عثمانی ديوبندي رحمته الله عليه د اردو ليکني څخه په پښتو او دري ژباړل سوی دئ او پښتو يې په پنځه ټوکه کي په کابل کي چاپ سو پښتو يې معياري، خوږه او روانه ده او د پښتو مختلفي لهجې يې هم په پام کي نيولي دي. او د دوهم ځل لپاره د سعودي عربستان د حکومت لخوا په دوه ټوکه کي په ښه ثقافت سره چاپ او وپشل سو همدغه پورتنی تفسير ته په کال ۱۴۱۰ هـ ق کي دمفتي محمد شفيع رحمته الله عليه د زوی محمد ولي رازي لخوا د موضوعاتو عنوانونه، اوفهرست ورکړل سو او د هغه څخه وروسته د ښاغلي عبدالمالک مهندي حقاني په قلم پښتو ژبي ته په پښتوري لهجه وژباړل سو په کال ۱۴۲۹ هـ ق کي په دوه ټوکه کي چاپ او په تفسير عثمانی سره ونومول سو همدا تفسير په کال ۱۳۸۸ هـ ۱۹۶۷ م کي د ښاغلي تنسيم الحق کاکا خيل په قلم په پښتوري لهجه ژباړل سوي او په تفسير عثمانی سره نومول سوی دی. او پر همدغه تفسير دمولوي عبدالعزيز کاکړي کندهاري لخوا په پښتو ژبه کي څه زياتوني سوي دي او دالتفسير کندهاري په نامه په کال ۱۳۲۷ هـ ش کي په دوه ټوکه کي چاپ سوی دئ. تفسير معارف القرآن: دا تفسير د مولانا محمد شفيع رحمته الله عليه په قلم ليکل سوی دئ. په دې تفسير کي د قرآن کریم د لنډي ترجمې او تفسير په څنگ کي، د آيت شان نزول،

عزيز التفاسير: دا په پښتو ژبه کي يولوی شهکار او مهم تفسير دئ چې دمحترم مفسر القرآن مولوي سلطان عزيز (عزيز) ننگر هاري صاحب لخوا په خوږه، روانه عام فهمه او معياري پښتو ليکل سوی دئ چې د ليکلو د پيل نيټه يې د کال ۱۳۶۹ هـ ش څخه پيل او په کال ۱۴۲۶ هـ ق- ۱۳۸۴ هـ ش کي پای ته رسېدلې ده چې ليکلو يې اولس ۱۷ کاله وخت په برکي نيولي دي او په کال ۱۴۲۹ هـ ق - ۱۳۸۶ هـ ش کي د لومړي ځل لپاره په ديارلس ۱۳ ټوکه کي چاپ سو دا تفسير په پښتو ژبه کي تراوسه لوی او جامع تفسير دئ چې لاندې ځانگړتياوي يې د يادوني وړ دي. د تفسير طريقه يې: د تفسير طريقه او طرز يې د سلفو صالحينو او ثقه مفسرينو غوندي په لاندې ډول ده: الف: د قرآن کریم تفسير په قرآن کریم سره. ب: د قرآن کریم تفسير د پيغمبر ﷺ په احاديثو سره. ج: د قرآن کریم تفسير د صحابه کرامو رضي الله عنهم په اقوالو او ترهغو را لاندې د معتبرو اولويو مفسرينو په اقوالو سره، خود دې ترڅنگ يې د عربي لغت او عربي ژبه او نور قوانين هم په تفسير کي د پامه نه دي غورځولي. د مشکو آيتونو په تفسير کي يې د معتبرو مفسرينو تفسيرونه د حوالي سره را نقل کړي دي او په پای کي يې ځينو او يا يوه تفسير ته ترجيح ورکړې ده، خو اکثره يې د جمهورو رايې ته ترجيح ورکړې ده. ه: د متشابهاتو په هکله يې تگلاره د اصحابو رضي الله عنهم او سلفو صالحينو ده. و: د اسرائيلياتو څخه بيخي پاک دي. ز: فني اصطلاحات يې په ساده ژبه تشریح کړيدي. ح: د معاندينو اعتراضاتو ته يې غاښ ماتونکي ځوابونه ويلې دي. ط: داهل سنت والجماعت دعقایدو يې کلکه دفاع کړې ده. ک: د لوستونکي په ذهن کي چې کومي احتمالي پوښتني پيدا کيږي هغه يې جواب کړيدي. ل: د شان نزول او دسورتونو ترمنځ يې د ارتباط يادونه کړيده. م: د لغاتو معنی، صرفي او نحوي تحليلونه يې کړيدي. ن: فقهي احکام، د فقهاو آراء او په پای کي يې د خپل حنفي مسلک فيصله ذکر کړې ده. س: د تفسير ليکلو په جريان کي د معتبرو او ثقه مأخذونو او مراجعو څخه استفاده کړې ده چې شمېر يې (۱۴۹) ته رسيږي. احسن الکلام تفسير: دا پښتو تفسير د شيخ الحديث مفسر مولانا عبدالسلام (رستمی) په قلم د کال ۱۴۱۰ هـ ق څخه تر کال ۱۴۱۷ هـ ق په پښتوري لهجه ليکل سوی او په ۹ ټوکه کي چاپ سوی دئ. ترجمه او تفسير يې روان، آسان، او عام فهمه دئ د اسرائيلياتو څخه پاک دئ، د مشکو آياتو نو په

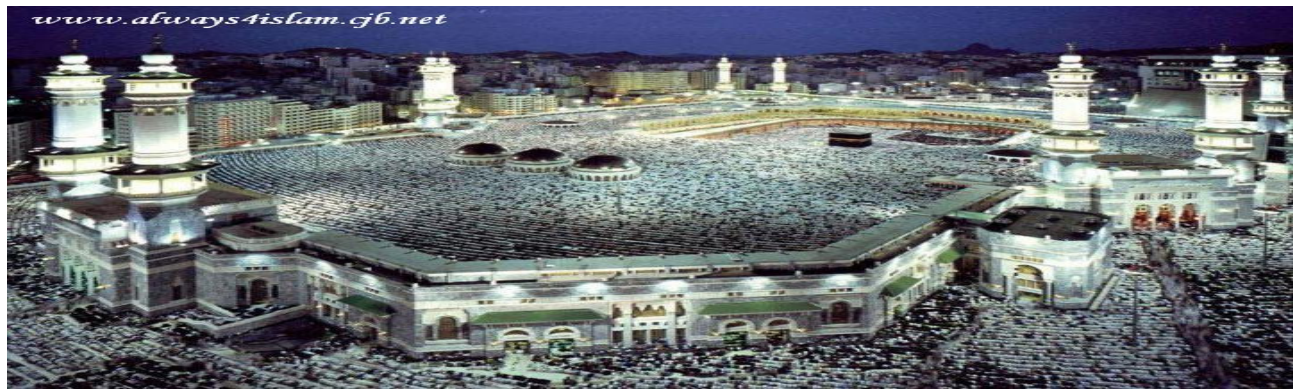
غلجي په قلم ليكل سوېده په كال ۱۳۸۶ هـ ش كې چاپ سوېده ترجمه يې په يوه كرنه كې په روانه او معياري پښتو كې كړېده او په ترجمه كې يې د معتمدو تفسيرونو او ترجمو څخه استفاده كړېده. تعليم القرآن: دا پښتو ترجمه د مرحوم ډاکټر محمد دين په قلم ليكل سوېده او په كال ۱۳۸۱ هـ ش كې چاپ سوېده ترجمه يې په دوو كرنو كې يوه لفظي او بله روانه ده اولهجه يې پېښورۍ ده تعليم الفرقان: دا پښتو ترجمه د محترم فروفيسر شفيق الرحمن په قلم يې پېښورۍ لهجه ليكل سوېده او په كال ۱۳۸۷ هـ ش كې چاپ سوېده او پر دې سربيره د قرآن كريم پښتو ترجمې او تفسيرونه په سي ډيانو كې هم سته چې دهغې جملې څخه په صوتي بڼه د قرآن كريم د ترجمې او تفسير خپرونه كوم چې عام، او خاص نارينه، او ښځينه، لوستي، اونالوستي، سهار، اومانام گټه ترې اخستلای سي د القرآن الكريم خپرونه ده چې د تعليم الاسلام ولسي راډيو څخه په اوونۍ كې پنځه ورځي د شنبې څخه تر چهارشنبې د سهار په مهال په ژوندۍ بڼه او د مانام په مهال په ثبتي ډول نشر ته سپارل كيږي. اوس نو پر پښتنو ده چې د دغو پښتو تفسيرونو او ترجمو څخه خپله ديني علمي تنده ما ته كړي.

د سورتونو ترمنځ ارتباط، د سورتونو فضائل، فقهي مسائل، د آيت په هكله د مفسرينو اقوال، نبوي احاديث، د موضوعاتو عنوانونه، د معترضينو د اعتراضاتو رد، دگمراه فرقو غندنه، تصوف او نور مسائل ذكر سويدي دا تفسير هم د ښاغلي ډاکټر قاضي مبارک، ښاغلي مولانا گل برهان سواتي، او مولانا سيف الحنان لخوا په گډه په پېښورۍ لهجه پښتو ته ژباړل سوی دئ او پدې وروستيو وختونو كې په كندهارۍ لهجه ته هم اوښتی دئ دا ډېر معتمد او شقه تفسير دئ. د قرآن كريم پښتو لنډي ترجمې: د قرآن كريم ټكي په ټكي روانه ترجمه: دا پښتو ترجمه د محترم مولوي جانباز سر فراز په قلم په كال ۱۴۲۵ هـ ق كې ليكل سوې ده او په كال ۱۳۸۵ هـ ش كې چاپ سوې ده ترجمه يې په دوو كرنو يو لفظي ټكي په ټكي او بله روانه ترجمه ده پښتو يې روانه، خوږه، او معياري ده او مختلفي لهجه يې هم له پامه نه دي غورځولي د معتمدو تفسيرونو او ترجمو څخه يې استفاده كړېده او په ځينو ځايونو كې يې د ځينو كلمو د بڼه وضاحت لپاره لنډه حاشيه هم ليكلې ده د ترجمې په پای كې يې د ماخذونو فهرست موجود دئ. روانه او اسانه ترجمه: دا پښتو ترجمه د محترم مولوي فاروق

انبيا، ﷺ د ټولو عيونو څخه پاك دي

الله ﷻ چې د بشریت د سوکالی په موخه رسولان لېږل نو په ټوله بشریت کې یې هغه کسان د دې دندي لپاره وټاکل چې د شرافت، عزت او هري سبختیا نمونې وي له دې امله انبیا، ﷺ د ټولو هغه عيونو څخه پاك دي چې طبيعت کرکه ځني کوي که اخلاقي وي او که جسمي وي هيڅ الهي استازي به هيڅ ډول جنازه نه دئ مرتکب سوی او نه یې داسې جسمي عیب لري دئ چې طبيعت کرکه ځني کوي لکه فس ابلج او داسې نور. ځيني خلب چې په ایوب ﷺ یې داسې ناروغي تری چې بدن یې چینیان کړي وه دا خبره هیڅ حقیقت نه لري بلکې د ایوب ﷺ ناروغي یوازي د بدن ضررو لکه چې په قرآن کریم کې هم یوازي د دغه شي یادونه سوېده وایوب اذ نادى رَبُّهُ اَنْتِی مَسْنِی الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ لِرَّاحِمِیْنَ یعني کله چې ایوب ﷺ اواز وکړی چې ای الله! زه تکلیفونو مه کړی یم او نه ارحم الراحمین ذات یې. هر څوک چې په ایوب ﷺ یې پورته خبرې کوي دا په حقیقت کې د یوه نبي سکاوی دئ ﴿العیاذ بالله﴾

(مولوي عبدالهادي حماد)

د مکې معظمې د مقدسو ځايونو احصائيه لیکوال : نوید احمد

۱۴.۵۰۰ کیلو متره مربع	د مکې معظمې د ساحې مساحت (الجموم-بحرة-الشعيبة)	د مکې معظمې ښار
۵۵۰ کیلو متره مربع	د شرعي حدودو مساحت	
۶ کیلو متره مربع	د مرکزي منطوقو مساحت	
۸۸ کیلو متره مربع	د ابادي منطوقو مساحت	
۱۳۰۰،۰۰۰ وگړي	نفوس په ۱۴۲۵ هجري (۲۰۰۴)	
۶۰ ناحيې	د مکې معظمې د ناحيو شمېر	
۷۵۰ متره	د ثورد غره ارتفاع	
۶۳۰ متره	د حراد غره ارتفاع	
۲۷۷ متره	د بحر د سطحي څخه ارتفاع	
۱۰۰،۰۰۰ متره مربع	د مسجد الحرام مساحت	د مکې معظمې مسجد شريف
۳۳ کیلو متره مربع	د مقدسو ځايونو مساحت	مقدس ځايونه
قطريې ۳۰ سانتې متره دی	د حجر الاسود اندازه	
۸ کیلو متره مربع	د مني مساحت	
۱۲ کیلو متره مربع	د مزدلفې مساحت	
۱۳ کیلو متره مربع	د عرفات مساحت	
۲۰۳۲،۰۰۰ کیلو متره	د سپکانو اوږدوالی	سپکان او تونلونه
۲۶ کیلو متره	د تونلونو شمېر	د اوسېدو ځايونه
۳۲۲ استوگنځي	د قانوني استوگنځيو شمېر	
۲۰۱۷۱۶	د استوگني د بلاکونو شمېر	
۲۰ ساحې	د گدامونو او د ترميم د دکانونو شمېر	

www.holymakkah.gov.sa

د مکې معظمې د رسمي ويب پاڼې څخه په مننه

ستاسو د هغو پوښتونو او د هغو جوابونو ليکلي بڼه کوم چې د تليفون پر کرښه مو کړي او د تعليم الاسلام ولسي راډيو له لاري ستاسو داوازونو سره نشر ته سپارل سوي دي

ستاسو پوښتونو ته جواب ويونکی : شيخ الحديث مولوي محمد عمر خطابي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لومړی پوښتنه : د پوښتي کوونکي نوم: نجيب الله

۱ سوال: په لمانځه کې يا د لمانځه د باندې پيو تړل د لنگوتې فضيلت لري که نه؟

۱ جواب: الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام علي رسوله الكريم و علي اله و صحبه اجمعين و بعد: په نتي عصر کي چي زمورډاوستاسو په وطن کي د لنگوتې د پاره فاج يا لنگۍ مروج دي دا د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کي نه وه نو ځکه ضروري نه ده چي د لنگوتې د پاره به خامخا لنگۍ، فاج او يا نور مروج ټوکران وي بلکي لنگوتې د هر ډول ټوکر څخه چي د لنگوتې تړلو قابليت او وړتيا ولري تړل کېدای سي، دا که دسمال وي او يا بل ډول ټوکر وي چي د لنگوتې د تړلو وړ وي، نبي کریم صلی الله عليه وسلم چي د مکې د فتح په کال و مکې معظمې ته وړ داخل سو توره لنگوتې يې تړلې وه، امام مسلم رحمه الله روايت کوي: عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سُودَاءَ بَغَيْرِ إِحْرَامٍ ثِيَابِهِ: رسول الله د مکې د فتح په ورځ مکې مکرمې ته بيله احرام څخه وړ داخل سو توره لنگوتې يې تړلې وه. بنکاره خبره ده چي کومه لنگوتې چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم تړلې وه هغه د نن زمانې فاج او لنگۍ نه وه بلکي دهغې زمانې يو ټوکر ؤ چي رسول الله صلی الله عليه وسلم د لنگوتې په شکل کار ځيني اخیستی. يو څه نور به هم په دې اړوند اضافه کړو؛ په عالمگیری کي يې راوړي دي: نَدَبَ لُبْسِ السَّوَادِ وَإِرْسَالَ ذَنْبِ الْعِمَامَةِ بَيْنَ الْكُفَّيْنِ إِلَى وَسْطِ الظَّهْرِ، كَذَا فِي الْكُنْزِ. وَاخْتَلَفُوا فِي مِقْدَارِ مَا يَنْبَغِي مِنْ ذَنْبِ الْعِمَامَةِ مِنْهُمْ مَنْ قَدَّرَ بِشَيْرٍ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِلَى وَسْطِ الظَّهْرِ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِلَى مَوْضِعِ الْجُلُوسِ، كَذَا فِي الدَّخِيرَةِ. د متن ژباړه: د توري لنگوتې تړل او د لنگوتې شمله شاته د ملا تر نيمايي ايله کول ښه

کار دی خو په دې کي د علماؤ کرامو اختلاف دی چي د لنگوتې شمله بايد څومره اوږده وي، ځيني وايي چي يوه لوبشت شمله شاته و اوړي، ځيني وايي چي د ملا تر نيمايي پوري شمله شاته و اوړي او ځيني وايي چي دوني اندازه شمله شاته و اوړي. چي کله کښيني نو شمله يې په څوړند حالت کي تر مخکي ورسپيري.

۲ سوال: درواغ ويل او بل څوک په درواغو خطايستل د اسلام له نظره څنگه کار دی؟ د پوښتي کوونکي نوم: عبدالملك عمران

۲ جواب: درواغ ويل د کبيرو گناهونو له جملې څخه دي. امام بخاري رحمه الله عليه د ابو هريره رضی الله عنه څخه روايت کوي چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِيَ خَانَ) د حديث ژباړه: د منافق درې نښي دي، چي خبري کوي درواغ وايي، چي وعده وکړي وعده نه پوره کوي چي باور پر وسي امانت ورته کښيښول سي خيانت په کښي کوي. نبي کریم صلی الله عليه وسلم درواغ ويل د منافق له هغو نښو څخه بللي دي چي په هغو نښو سره منافق پيژندل کيږي، او بنکاره خبره ده چي هر هغه صفت چي د منافق وي د هغه معنی داده چي مؤمنان بايد د هغو صفاتو څخه ځان وساتي، ځکه په قرآن کریم او نبوي احاديثو کي چي کوم صفات د منافقينو بلل سوي دي هغه د همدغو صفاتو د غندنې او مذمت د پاره ذکر سوي دي څو مسلمانان د همدغو صفاتو څخه ځانونه وژغوري. او د مسلمان ورور خطا ايستل هم ډيره لويه گناه ده. امام مسلم رحمه الله عليه د ابو هريره رضی الله تعالى عنه څخه روايت کوي: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَتَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ قَالَ أَصَابَتُهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَمَا يَرَاهُ النَّاسُ مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي ثِيَابِهِ: وايي رسول الله صلی الله

عليه وسلم د خوراكي موادو د رشې يعني خړې سره تېرېدې، د لاس گوتي يې په رشه ننايستلې گوتي يې لندو خوراكي توکو ته ورسيدې د رشې څښتن ته يې وويل: اې د خوراكي خاونده! دا څه دي؟ هغه ورته وويل اې د الله رسوله! باران پرسوی دی نبي صلی الله عليه وسلم هغه ته وويل: بيا دي ولي داسي نه کول چې دا کومه رشه چې لنده ده هغه دي راسريره کړې وای خو خلکو ليدلای چې دا لنده دي دا چې تا لنده لاندې کړې دي او سريره يې وچ دي دا د مسلمانانو تيرايستل دي، څوک چې نور تيرباسي هغه زما د امت څخه نه دی. لندې اوريشي، جواړي يا غنم لاندې کول او سريره يې وچ غنم، وريشي او جواړي پر اچول نبي عليه السلام د مسلمانانو تيرايستل بللي دي ځکه چې د لندو غنمو ورشو جوارو وزن دروند وي لنده غنم اوريشي جواړي يا نور دا ډول جوبات د وچو په قيمت نه خرڅيږي. ددې حديث څخه دا ثابتته سوه چې د مسلمانانو تير ايستل لويه گناه ده او دومره لويه گناه ده چې رسول الله صلی الله عليه وسلم هغه څوک چې نور مسلمانان په معاملو کې خطا باسي زجر د خپل امت څخه ايستلي دي. نو ځکه ناکاره شی د ښه شي په نامه خرڅول جعلي شی د اصلي شي په نامه خرڅول غش او تېر ايستنه ده مومنان بايد د دا ډول ناوړو او منافقانه صفاتو څخه ځانونه ليري وساتي. موږ او تاسو وينو چې په بازارونو کې ډير دا ډول شيان خرڅيږي چې په هغو کې د غش او خيانت څخه کار اخيستل کيږي. مثلاً ځني کسان مېوې په کرېټو او سودو کې په دا ډول مهارت اوډي چې رانيونکي پر خوله غورځوي څوک چې د کرېټ او سودې د سر و کتار ته وگوري ډېره ښه ميوه او په زړه پوري ميوه ورته ښکاري خو څه مهال چې په کور کې کرېټ را چپه کړي لاندې داسي ميوه وي چې هغه بيخي د خوراک هم نه وي. دا غش او تيرايستنه په دوا، غوښو، ټوکرانو او هر ډول کاروبار کې په بيلو بيلو شکلونو ليدل کيږي څوک تقليبي شيان په اصلي شيانو خرڅوي څوک په کم وزن او پيمانه شی ورتلي. الله جل جلاله دي هر مسلمان ته دا توفيق ورکړي چې د درواغو او د نورو مسلمانانو د خطا ايستلو څخه لاس واخلي.

۳ سوال: که په څلور رکعتيزه لمانځه کې د چا څخه اوله ناسته

په هيره پاته سي نو لمانځه ته يې څه تاوان لري؟ د پوښتي

کوونکي نوم: حاجي محمد

۳ جواب: په لمانځه کې اوله ناسته د واجباتو څخه ده نو که څوک په سهوه په اوله ناسته کې نه کښيږي دريم رکعت ته ولاړسي په دې گمان چې دا يې دوهم رکعت دی نو حکم دادی که چيری د ولاړيدو په حالت کې وناستی ته نژدی وی ناسته يې ورياد سي بايد کښيږي التحيات ووايي او وروسته د الله اکبر په ويلو دريم رکعت ته ولاړسي په دې صورت کې د سهوي سجده هم نه پر لازميږي. او که بيخي ودريري او يا ولاړی ته نژدی وي اوله ناسته يې ورياد سي بيا دی پسي ودريري دريم او څلورم رکعت دي پسي پوره کړي د لمانځه په اخيره کې دي د سهوي سجده وکړي. که لمونځ درې رکعتيزه ؤ د همدغه رکعت د دوهمي سجدي وروسته دي کښيږي التحيات دي ووايي او که څلور رکعتيزه ؤ يوبل رکعت دي هم پسي وکړي د څلورم رکعت د دوهمي سجدي وروسته دي کښيږي التحيات دي ووايي د التحيات د ويلو وروسته دي يوازي راسته خوا ته سلام وگرځوي بيا دي الله اکبر ووايي سجدي ته دي ولاړسي درې واړه دي تسبيحات ووايي بيا دي د الله اکبر په ويلو د سجدي څخه راپورته سي په ناسته کې د ارام نيولو څخه وروسته دي د الله اکبر په ويلو دوهمي سجدي ته ولاړسي د دوهمي سجدي څخه وروسته دي کښيږي التحيات، درود يعني اللهم صل او اللهم بارک او بيا دي اللهم ربنا يا بله دعا ووايي د دعا وروسته دي دواړو خواو ته سلام وگرځوي.

۴ سوال: د څلور رکعتيزه لمانځه په اوله ناسته کې د التحياتي

يعني تر عبده ورسوله اضافه بل څه ويل سجده سهوه لازمي

که يا؟

د پوښتي کوونکي نوم: حليم حيران

۴ جواب: په عالمگيري کې يې دا مسئله داسي ذکر کړيده وايي که څوک په اوله ناسته کې په سهوه باندي التحيات تکرار کړي يعني دوهم ځلی يې بيا شروع کړی نو د لمانځه په اخيره کې به د سهوي سجده کوي. او که چيری د التحيات وروسته په دې گمان چې دا يې اخره ناسته ده درود شروع کړی په دې مسئله کې چه په څومره اندازه ځنډ او درود ويلو د سهوي سجده لازميږي زمونږ د علماؤ اختلاف دی ځنی علماء وايي که څوک د عبده ورسوله څخه وروسته اللهم صل علی محمد په هيره ووايي نو هغه دي د لمانځه په اخيره کې د سهوي سجده وکړي. او ځنی وايي که اللهم صل علی محمد و علی آل محمد ووايي هلته بيا د سهوي سجده لازميږي. زمونږ علماء کرام چې په

اوله ناسته کي تر تشهد يعني تر التحياتي وروسته په سهوه د درود په ويلو د سهوي سجده لازمه گڼي د هغه وجه دا ده چي د رسول الله څخه د اولي ناستي اندازه فقط د التحياتي د ويلو په اندازه رانقل سوې ده که څوک تر همدغه مقدار زياد په سهوه کښيني نو بايد د سهوي سجده وکړي .

۵ سوال: ږيره خريل په اسلام کي څه حکم لري؟

د پوښتي کوونکي نوم: فضل محمد

۵ جواب: ږيره خريل حرامه ده او د ټولو انبياؤ عليهم السلام د تگ لاري څخه مخالفت دی. نبي کریم صلی الله عليه وسلم لس شيان د فطرت د شيانو څخه بللي دي، يعني هغه دا ډول کارونه دي چي د شريعت د حکم څخه علاوه انساني جوړ طبيعت يي هم د کولو تقاضا او غوښتنه کوي په دغو لسو کارونو کي يو د ږيري غټول او بل د بریتونو کوچني کول دي، د آدم عليه السلام څخه نيولې بيا تر محمد صلی الله عليه وسلم پوري چي څو نبي پيغمبران او رسولان د الله د لوري راغلي دي ټول د سليم فطرت څښتنان وه هغوی ږيري لرلې .

او ددې د پاره مود قرآني آيت هم ثبوت لرو، کله چي موسی عليه السلام د طور غره ته تللی ؤ او د الله جل جلاله لخوا څخه تورات ورکول سو، دده قوم د گيلگي عبادت شروع کړ او دده ورور هارون عليه السلام هغوی منع کول خو هغو د هارون عليه السلام په قول نه کول، کله چي موسی عليه السلام د طور د غره له خوا راستون سو په خپلو سترگو يې وليدل چي دده قوم د گيلگي عبادت شروع کړی دی د ږير درد او غضب څخه يي خپل ورور هارون عليه السلام ترسراو ږيره ونيوه الله يي حکايت داسي کوي: قَالَ يَا اِبْنِ اُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي .. ۹۴ طه ژباړه: هارون عليه السلام موسي ته وويل: اي زما د مور زويه! ما ترسراو ږيره مه نيسه. د ږيرو خريل د مشرکانو عادت ؤ نو ځکه نبي عليه السلام د هغوی څخه په دې عمل کي د مخالفت کولو حکم کړی دی: امام بخاري د ابن عمر څخه روايت کوي: عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَالَفُوا الْمُشْرِكِينَ وَفَرُّوا اللَّحْيَ وَأَخْفُوا الشَّوَابَ. ژباړه: تاسو د مشرکانو څخه مخالفت کوئ ږيري مو غټوئ او بریتونه مو کوچني کوئ. د مؤمنانو د پاره په کار ده چي په رسول الله صلی الله عليه وسلم او هم نورو انبياؤ پسي اقتداء وکړي الله جل جلاله فرمايي: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ط (الآية) ژباړه: حقيقتا ستاسو د پاره په نبي محمد عليه

السلام کي ږيره د اقتدا وړ صفات دي، د رسول الله صلی الله عليه وسلم هر صفت د اقتدا وړ دی او مؤمنان بايد په هغه پسي اقتدا وکړي، ږيره پريښول د انبياؤ عليهم السلام مسنونه طريقه ده بلکي واجبي حکم دی چي هر مسلمان بايد ږيره پريږدي او بریتونه کوچني کړي .

۶ سوال: د ښځو د مياشتانه مريضی او د ولادت په وخت کي

لمونځونه څنگه کيږي. آیا راگرځول غواړي او که نه؟

د پوښتي کوونکي نوم: فضل محمد

۶ جواب: کومه مريضی چي په ځانگړي ډول و ښځو ته پيښيږي هغه يوه مياشتنۍ ناروغي ده چي د حيض په نامه ياديږي او بله هغه مريضی ده چي د لنگون وروسته ورته پيښيږي د نفاس په نامه ياديږي، د حيض او نفاس سره ډېر شرعي حکمونه تړلي دي مثلا ښځي ددغو مريضيو يعني حيض او نفاس په حالت کي لمونځونه نه کوي، روژې نه نيسي، خود روژو قضاء به راگرځوي البته د لمونځو قضاء باندي نسته، امام مسلم رحمه الله د معاذي څخه روايت کوي

عَنْ مُعَاذَةَ أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتْ عَائِشَةَ فَقَالَتْ أَتَقْضِي إِحْدَانَا الصَّلَاةَ أَيَّامَ مَحِيضِهَا فَقَالَتْ عَائِشَةُ أَخْرُورِيَّةٌ أَنْتِ قَدْ كَانَتْ إِحْدَانًا تَحِيضُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لَا تُؤْمَرُ بِقَضَاءِ وَايِي يَوْمِ ښځي د عايشي رضي الله عنها څخه وپوښتل: ايا مونږ يوه به د حيض د ورځو د لمونځو قضاء راگرځوي؟ عايشي ورته وويل: ايا ته خوارچي يې؟ مونږ ته د رسول الله صلي الله عليه و سلم په زمانه کي حيض پيښيده خو د لمونځو د قضاء راوړلو حکم د رسول الله لخوا نه راته کيدی. نو ښځي چي د مياشتنۍ ناروغي او هم د لنگون وروسته ناروغيو کي لمونځونه نه کوي د هغو قضاء هم باندي نسته البته په دغو ناروغيو کي چي يې روژې خوړلي دي د هغو قضا به راگرځوي د ښځو دا مياشتنۍ مريضۍ او د لنگون وروسته چي کومه مريضۍ ورته پيښيږي د هغو سره ډېر نور شرعي حکمونه هم تړلي دي چي د هغو د جملې څخه يو هم دادی چي دوی ددې مريضۍ په وخت کي مسجد ته نه سي ننوتلای، نو ځکه کومي ښځي چي په حج او عمره کي وي، دوی مسجد حرام ته نه سي ننوتلای او طواف هم نه سي کولای ځکه چي طواف دننه په مسجد حرام کي پر کعبه شريفه باندي کيږي، همدارنگه ددې مريضۍ په وخت کي ښځي و مسجد نبوي ته هم نه سي ننوتلای تر هغه وخته به انتظار باسي څو چي دا مريضی يې

ختمیږي. ددې مرضیو بل حکم دادی چې د قرآن کریم تلاوت نه سي کولای، قرآني آیتونه به نه تلاوتوي، البته د قرآن کریم څخه ماسوا نور هر ډول ذکر ونه کولای سي د مثال په ډول کلمه ویلای سي، د تبرک دپاره بسم الله الرحمن الرحيم ویلای سي، سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ او داسي نورې شماره ذکر ونه کولای سي. د حیض او نفاس بل حکم دادی چې جماع کول هم ورته حرامیږي

۷ سوال: مسواک اول واري چا ووايه؟

د پوښتنې کوونکي نوم: مروان احمد

جواب: د دغې پوښتنې پرځای باید داسي سوال سوی وای چې مسواک څه حکم لري او څه فایده لري، او هر مسلمان ورورته په کار ده چې دا ډول سوال وکړي چې د هغه سره یو شرعي حکم تړلی وي او د داسي پوښتنو څخه ډډه وکړي چې د هغه سره شرعي حکم ارتباط نه لري ځکه مورباید د هر څه وړاندې په هغو مسألو ځانونه پوه او خبر کړو چې مونږ په هغه مکلف یوو، دا بې ځایه او بې معنی پوښتنې کول د بنواسرائیلو طریقه وه او د همدغو بې ځایه او بې معنا پوښتنو له کبله هغوي د مشقت او سختۍ سره مخامخ سول. د بنواسرائیلو کیسه ډېره مشهوره ده کوم چې په قران کریم کې راغلي ده چې په دوی کې یو نفر ووژل سو د هغه د قاتل د معلومولو لپاره دوی د موسی علیه السلام څخه مطالبه وکړه چې د الله جل جلاله څخه سوال وکړي او د دوی قاتل ورته وښوي نو د الله جل جلاله خوا حکم ورته وسو چې یوغوا یا غوايي حلال کړئ او د هغه په یوه تپه بیا مقتول ووهي، مقتول به راژوندی سي، خپل قاتل به ورته وښيي. دوی چې هر ډول غوا یا غوايي حلال کړې وای په هغه به یې مشکل حل سوی وای ځکه چې د غوا یا غوايي په حلالولو کې کوم قید او شرط نه ورته ایښودل سوی إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةَ ثِيَابٍ: الله تاسو ته امر کوي چې تاسو یوه غوا یا غوايي حلال کړئ. خو دوی بې ځایه پوښتنې را پورته کړې ویل یې: اذْخُلْنَا رَبَّنَا مَا هِيَ تَهْ خپل رب ته زمونږ د پاره دعا وکړه چې د څه عمر غوا یا غوايي دی؟ بیا یې ویل: مَا لَوْنَهَا څه رنگ یې دی؟ بیا یې ویل: مَا هِيَ خرنګه غوا یا غوايي دی څه کار ځني اخیستل کیږي؟ دوی په خپله پر خپلو ځانونو سختي راوستل بې ځایه پوښتنې یې کولې د بې ځایه پوښتنو لکبله یو یو شرط ورته اضافه کیدی امام ترمذی رحمه الله تعالی د علي ابن ابی طالب

سَقَالَ لَمَّا نَزَلَتْ { وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا } قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفِي كُلِّ عَامٍ فَسَكَتَ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي كُلِّ عَامٍ قَالَ لَا وَلَوْ قُلْتُمْ نَعَمْ لَوَجِبَتْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ }

ژباړه: څه وخت چې دا آیت نازل سو: وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ط (الآية) ژباړه: د الله جل جلاله د پاره پرخلګو یعني پر هغو کسانو چې حج ته د تګ لاري وسع او توان لري د کعبې شریفې حج فرض دی. صحابه کرامو وویل: اې د الله رسوله! ایا په هر کال کې حج فرض دی؟ رسول جواب ور نه کړ هغو بیا پوښتنه وکړله اې د الله رسوله! ایا په هر کال کې حج فرض دی؟ رسول الله ورته وویل: یا، خو که درته ووايم هو نو هر کال به در باندي فرض سي. نو الله دا آیت نازل کړی: ژباړه: اې مومنانو! د دا ډول شیانو پوښتنه مه کوئ که یې حکم درته څرګند سي بیا به موزوروي. نوزه دا ورور ته وایم چې زمونږ لپاره په دې پوهېدل ضروري نه دي چې اول مسواک چا وهلی دی؟ بلکې موږ باید په هغو مسألو ځانونه پوه کړو چې موږ اړتیا ورته لرو که سوال دا ډول وسي چې مسواک څه حکم او څه گټه لري؟ نو ډېره پر ځای پوښتنه به وي او جواب یې په لنډو الفاظو کې داسي دی امام بخاري د عایشې رضي الله عنها څخه روایت کوي وایي رسول الله فرمایلي دي: السَّوَّاءُ مَطَهْرَةٌ لِلَّهِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ ژباړه: په مسواک وهلو د خولې پاکي او د رب رضا حاصل کیږي یعني په مسواک وهلو د مسلمان خوله پاکه کیږي او هم رب ځني په راضي کیږي، دا دواړې ډېرې لویې گټې دي ځکه مسلمان د نورو کسانو سره ناسته ولاړه کوي، که د چا د خولې بد بوی ځي نو د هغه د بد بوی څخه نور مسلمانان زورول کیږي نو ځکه مسلمان باید خوله تل پاکه اوصفا وساتي او بل هر څه خواړه چې معدې ته ځي هغه ټول د خولې له لاري څخه ځي، نو په صحې او طبې لحاظ هم باید خوله پاکه وساتل سي په څومره اندازه چې خوله پاکه وي په هغه اندازه به سپری روغ او جوړ وي او تر ټولو لویه خبره داده چې مسواک وهل یو داسي ښه عمل دی چې خپل رب د چا څخه په راضي کیږي د رب رضا تر هر شي ډېره مهمه خبره او ډېر عظیم نعمت دی.

۸ سوال: په اسلام کې اوله روژه چایولې ده؟

د پوښتنې کوونکي نوم: حاجي مختار احمد

ثُمَّ صَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ فَارْجِعْ فَصَلَّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ فَقَالَ فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الَّتِي بَعْدَهَا عَلَّمَنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْبِغِ الوُضُوءَ ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ فَكَبِّرْ ثُمَّ اقْرَأْ بِمَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَسْتَوِيَ فَإِنَّمَا تَمَّ اسْجُدُ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا وَقَالَ أَبُو أُسَامَةَ فِي الْأَخِيرِ حَتَّى تَسْتَوِيَ فَإِنَّمَا (و اللفظ للبخاري)

ژباړه : ابوهريره وايي يوسړى نبوي مسجد ته ننوت رسول الله صلي الله عليه وسلم هلته يو طرف ته ناست ؤ دې سړي لمونځ وکړى بيا راغى رسول الله ته يې سلام و اچاوه رسول الله سلام وربيا کړ او ورته ويې ويل بيرته ولاړ سه لمونځ دي وکړه ځکه چې تا لمونځ په صبح ډول ونه کړ ، سړى ولاړى لمونځ وکړ بيرته راغى سلام يې و اچاوه ، رسول الله ورته ويې ويل و عليك السلام بيرته ولاړ سه لمونځ دي وکړه ځکه تا لمونځ ونه کړى ، دې سړي په دوهم ځل يا د هغه وروسته ورته ويې ويل : اې د الله رسوله ! ته لمونځ را وښووه . رسول الله ورته ويې ويل : څه وخت چې لمانځه ته ولاړ پورې نو په بشپړ ډول اودس تازه کړه بيا قبلي ته مخامخ و دريږه الله اکبر ووايه ، بيا چې د قرآن د کوم ځاى ويل درته اسان وي هغه تلاوت کړه ، بيا رکوع وکړه تر څو چې په رکوع کې ښه ارام ونيسې ، بيا د رکوع څخه را پورته سه تر څو په ولاړي کې سيده ودرېږي د هغه وروسته سجده وکړه په سجده کې چې ارام ونيسې بيا د سجده څخه را پورته سه تر څو چې په ناسته کې ښه ارام ونيسې بيا دوهمه سجده وکړه څو په سجده کې ښه ارام ونيسې بيا د سجده څخه را پورته سه تر څو په ناسته کې ارام ونيسې همدا ډول د لمانځه په ټولو رکعتونو کې وکړه ابواسامه د دوهمې سجده وروسته د رسول الله وينا داسې را نقل کړې ده : د دوهمې سجده څخه را پورته سه څو په ولاړي سيده ودرېږي . د ژباړې پاى . په رکوع او سجده کې تعديل او هم قومه او جلسه په اطمینان کول د راجح قول له مخې د لمانځه د واجباتو څخه دي نو دا حديث ددې دليل دى چې د واجبو په پريښولو د لمانځه راگرځول واجب کيږي . البته په دغه لمانځه کې داسې څوک اقتداء نسي پسې کولای چې هغه لمونځ نه راگرځوي بلکې همدا يې د وخت لومړى اداء وي ځکه ددغه کس فرضي لمونځ هغه اول لمونځ دى دا اعاده د هغه د نقص د جبران د پاره ده رد المحتار : وَبِالْأَوَّلِ يَخْرُجُ عَنِ الْهُدَّةِ ، وَإِنْ كَانَ عَلَى وَجْهِ الْكِرَاهَةِ عَلَى الْأَصَحِّ فَأَلْفَعُلُ الثَّانِي بِمَنْزِلَةِ الْجَبْرِ كَالْجَبْرِ بِسُجُودِ الشُّهُوِّ . د متن ژباړه : د اصح قول له

جواب: دا هم د مخکنۍ پوښتنې په شان ده ددې پوښتنې سره کوم شرعي حکم تړاو نه لري ، کوم څه چې مونږ اړتيا ورته لرو هغه دا دي چې د روژې د فضيلت په هکله معلومات را ته حاصل شي ، د روژې په احکامو ځانونه خبر کړو ، خو دوني ويلای سو چې روژه يوازې پردې امت فرض سوې نه ده بلکې پر مخکنيو امتونو هم روژه فرض وه ، البته د کيفيت او څرنگوالي له مخې به څه تفاوت د يوه اوبل امت د روژو ترمنځ ؤ . الله جل جلاله په سوره بقره کې فرمايلي دي : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ط (الآية) ژباړه : اې مومنانو پر تاسو باندي روژه فرض سوې ده لکه څرنگه چې له تاسو څخه وړاندي پر مخکنيو امتونو روژه فرض سوې وه ، ښايي تاسي د روژې په نيولو د گناهونو او معصيت څخه ځانونه وساتي . نو روژه يوازې پر دې امت نه ده فرض سوې بلکې پر مخکنيو ټولو امتونو د روژې فريضه وه البته په دې کې يې فرق درلود چې د څه وخت څخه بيا تر څه وخت پورې نيول کېدل ، څه ډول احکام يې درلودل او په کوم ورځو کې نيول کېدل .

۹ سوال: که څوک پر لمانځه ولاړ وي ، پر څنګ يې کوچني ورسره ولاړ وي او د هغه کالي بردار وي نو دده لمانځه ته څو به کوم تاوان نه رسوي ؟ د پوښتنې کوونکي نوم : مطيع الله

جواب: که د لمانځه کوونکي خپلي جامې پاکې وي هغه ته د بل چا د کالو نجاست کوم تاوان نه رسوي ، البته که د امام جامې ناپاکې او مرداري وي نو د مقتديانو لمونځونه هم نه صحيح کيږي ځکه د امام د لمانځه په فاسد کيدلو د مقتديانو لمونځونه هم فاسد کيږي البته د مقتدي د لمانځه په فساد د امام لمونځ نه فاسد کيږي .

۱۰ سوال: که د چا څخه په لمانځه کې واجب پاته سي نو حکم يې څه دي ؟ د پوښتنې کوونکي نوم : بشير احمد

جواب: که د چا څخه په لمانځه کې په سهوه واجب پاته سي سجده سهوه پرلازميږي ، او که څوک په لمانځه کې قصداً واجب پرېږدي او يا په سهوه کې واجب ترې پاته سي خو د سهوي سجده ونه کړي پر هغه هم ددې لمانځه راگرځول واجب کيږي . متفق عليه حديث د ابوهريره څخه را نقل سوې دى أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ الْمَسْجِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ فَصَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ ارْجِعْ فَصَلَّ فَإِنَّكَ لَمْ

مخې په اول لمانځه د لمونځ کونکي ذمه فارغه کيږي که څه هم هغه اول لمونځ يې د تحريمي کراهيت سره اداء کړی دی دا دوهم ځل د لمانځه راگرځول يې د سهوي د سجدې په شان د جبران د پاره دي. لهدا په کوم لمانځه کي چي واجب قصداً څوک پرېږدي هغه لمونځ بايد وجوبا او حتمي راوگرځوي، دغه ډول که څوک په سهوه کي

واجب پرېږدي خو سجده سهوه ونه کړي، لمونځ ختم کړي، نو ددغه لمانځه راگرځول هم پرده باندي واجب دي .
و الله اعلم بالصواب وعنده ام الكتاب

د تعليم الاسلام ولسي راډيو د خپرونو لنډه پېژندنه

ترجمه او تفسير:

په دې خپرونه کې د قرآن کریم ترجمه او تفسير په تدريسي ډول درس کيږي او بې شميره اورېدونکي يې د کتاب له مخي تعقيبيوي او دا خپرونه د سهار له خوا په ژوندي بڼه په اوونۍ کي پنځه ورځي د شنبې څخه تر چهارشنبې پوري خپريږي او تکرار يې په همدا ورځو د ماخستن پراتووجو او د يرشو دقيقو نشر ته سپارل کيږي

نوي احاديث:

په دې خپرونه کي د احاديثو مشهور کتاب مشکوة المصابيح په تدريسي ډول درس کيږي دا خپرونه هم د شنبې د ورځي څخه بيا تر چهارشنبې پوري په اوونۍ کي پنځه ورځي د سهار له خوا په ژوندي بڼه او تکرار يې په همدغو ورځو کي د شپې پر نهو بجو او د يرشو دقيقو نشر ته سپارل کيږي .

فقهې معلومات:

په دې خپرونه کي په تدريسي ډول فقهې هر اړخيزه معلومات لکه نکاح معاملات او داسي نور خپريږي دا خپرونه د سهار له خوا پر نهو بجو په ژوندي بڼه او تکرار يې د ماښام د لمانځه وروسته نشر ته سپارل کيږي .

د هر کور مدرسه:

په دې خپرونه کي د متوسطه شاگردانو لپاره د عقيدې، احکامو اخلاقو، د عربي ژبي العربيته بين يديک سلسله او قرآن کریم په تلاوت تدريس کيږي دا خپرونه د سهار پر لسو بجو شروع کيږي او بيا تر دولسو بجو دوام کوي .

ه منبر آواز: په دې خپرونه کې د علماء کرامو مختلف تقاریر او نصیحتونه نشر ته سپارل کيږي دا خپرونه د ماښام پر دوو بجو په اوونۍ کې پنځه ورځي نشر ته سپارل کيږي .

علمي مباحثې:

په دې خپرونه کي د علماء کرامو او روڼ اندو سره پر مختلفو موضوع گانو باندي مرکې کيږي چې دا خپرونه هم تعليمي بڼه لري دا خپرونه په اوونۍ کې پنځه ورځي نشر يږي .

منتخب احاديث:

په دې خپرونه کي د منتخب او چوپن سوو احاديثو متنونه او ژباړي په ژوندي بڼه د ماخستن د اذان وروسته د شنبې څخه بيا تر چهار شنبې په اوونۍ کي پنځه ورځي د تعليم الاسلام ولسي راډيو څخه خپريږي .

ورځني وظيفه:

په دې خپرونه کې د شنبې څخه بيا تر چهارشنبې پوري هر ورځ د سهارنۍ خپروني په پيل کي نيمه نيمه پاره تلاوت خپريږي تلاوت رکوع په رکوع اورېدونکو ته ښودل کيږي اورېدونکي د قرآن له مخي تلاوت ورسره لولي .

مختلف قراء:

په دې خپرونه کي د مختلفو قاريانو په ښه بڼه کي يوه يوه رکوع تلاوت د نيم ساعت لپاره د پنجشنبې او د جمعې په سهار کي نشر ته سپارل کيږي .

زه ولي مسلمان سوم؟

په دې خپرونه کي هغه رښتني کيسې نشر ته سپارل کيږي چې د يو داسي چا په هکله وي چې تېر عمر يې په کفر، شرک او تورو تيارو کې تېر سوی وي خو وروسته ورته الله ﷻ هدايت کړی وي او د اسلام سپېڅلی دين ئي قبول کړی وي دا خپرونه هره پنجشنبه د ماښام پر دوو بجو او د جمعې په ورځ د سهار پر اوو بجو نشر ته سپارل کيږي .

کوي او نوموړی قاري د تجويد او تلاوت اړوند لارښوونه او هدايت ورته کوي دا خپرونه هره پنجشنبه د شپې پر اتو بجو او دیرشو دقیقو پیل کیږي .

تنکي فکرونه:

دا خپرونه کوچنيانو ته ځانگړې سوې ده چې کو چنيان ورته تليفون کوي او د دوی څخه د تليفون له ليارې ډول، ډول سوالونه کیږي او تنکي ماشومان د پوښتنو جوابونه ورکوي د صحیح جواب ورکولو په صورت کې جایزې ورکول کیږي دا خپرونه تعليمي او اصلاحي بڼه لري او د ماشومانو د علمي کچې او استعدادونو د ودې گټوره خپرونه ده.

د علم په سيالي کې د جایزو گټونکي:

دا خپرونه د اورېدونکو د علمي سوې د لوړولو په موخه ترتيب سوېده چې په دې خپرونه کې د اورېدونکو څخه ډول، ډول ديني، علمي، معلوماتي او داسې نور سوالونه کیږي چې د اورېدونکو له خوا به په ژوندۍ بڼه جوابیږي چې په پایله کې وهر گټونکي ته د تعليم الاسلام ولسي راډيو لخوا جایزې ورکول کیږي دا خپرونه هره پنجشنبه د ماښام او ماخستن تر منځ نشرته سپارل کیږي.

ستاسو نظر او استدلال:

په دې خپرونه کې د تعليم الاسلام ولسي راډيو لخوا يوه موضوع ټاکل کیږي بيا ستاسو درنو اورېدونو نظرونه پر اخستل کیږي داخپرونه د تعليم الاسلام ولسي راډيو لخوا د پنجشنبې د سهار په يوولسو بجو او د شنبې په شپه د ماخستن پر اتو بجو او دیرشو دقیقو په ژوندۍ بڼه نشر ته سپارل کیږي .

د لمونځو وختونه: دا خپرونه اورېدونکو ته د کندهارښار او شاوخوا سيمو لپاره د لمونځو وختونه ښيي.

شرعي پوښتنې او دهغوی جوابونه:

په دې خپرونه کې د اورېدونکو د تليفون د لاري سوي شرعي پوښتنې جوابیږي د دې پوښتنو جوابونه د هري پنجشنبې او د جمعې په ورځو کې د سهار لخوا پر اتو بجو او تکرار یې د ماخستن پر نهو بجو او پنځه څلویښتو دقیقو نشرته ته سپارل کیږي.

نوي سیرت:

په دې خپرونه کې د نبي ﷺ د مبارک ژوند کیسې خپریږي چې دا خپرونه هم هره د پنجشنبې او جمعې په ورځ د ماښام پر دوو بجو نشرته سپارل کیږي .

پیام منیر:

په دې خپرونه کې په دري ژبه علمي موضوع گاني د هري پنجشنبې او د جمعې په ورځ د مازدیگر او ماښام تر منځ نشریږي .

د لیکونو ډالی:

په دې خپرونه کې د اورېدونکو لخوا رالېدل سوي لیکونه ورته خپریږي او د لیک دود اړوند لازمي لارښوني د لیکونو د ډالی د میلله لخوا په ژوندۍ بڼه ورته کیږي .

د اورېدونکو سره لیده کاته:

په دې خپرونه کې د اورېدونکو سره سوي هغه خبري اتري او د زړه خواله نشر ته سپارل کیږي چې د تعليم الاسلام ولسي راډيو د همکارانو لخوا د هغوی سره د لیدو کاتو په مهال ترتيب سوي وي په دې خپرونه کې د اورېدونکو لخوا غوښتل سوي نعتونه او ترانې هم خپریږي دا خپرونه په اوونۍ کې پنځه ورځي د مازدیگر پر څلورو بجو خپریږي .

نوي ملغلري: په دې خپرونه کې د پاک رسول ﷺ ارشادات د ژباړې سره يو ځای خپریږي او په وقفو وقفو کې يې نعتونه او ترانې هم نشریږي دا خپرونه د شنبې څخه تر چهارشنبې د مازدیگر او ماښام تر منځ او د پنجشنبې او د جمعې په ورځو کې بيا پر څلورو بجو اوریدلای سی

دارالقرآن:

په دې خپرونه کې يو قاري د مېلمه په توگه سته یو ته راغوښتل کیږي او اورېدونکي په ژوندۍ بڼه د تليفون د ليارې خپل تلاوت

که غواری چي خپلو تجارتي توکو او خدماتو ته ښه بازار او شهرت ور کړی او هم یوه لویه اسلامي
تعلیمی اداره داقتصاد له پلوه تقویه او پیاوړې کړی نو خپل رغبر اولیکني اعلانونه دتعلیم الاسلام
ولسي راډیو او داسلامي لارښوونه مجلي څخه نشر او خپاره کړی .

0786786434

اسلامي لارښوونه

دتعلیم الاسلام ولسي راډیو دانگر، دهلیز، دفتر، اوستید یوانخرونه

